

**VYSOKÁ ŠKOLA EVROPSKÝCH A REGIONÁLNÍCH
STUDIÍ, Z. Ú., ČESKÉ BUDĚJOVICE**

BAKALÁŘSKÁ PRÁCE

**DRŽENÍ A NOŠENÍ STŘELNÝCH ZBRANÍ
V INTENCÍCH ZÁKONA O STŘELNÝCH
ZBRANÍCH A STŘELIVU OBČANY ČESKÉ
REPUBLIKY**

Autor práce: Jan Švepeš

Studijní obor: Bezpečnostně právní činnost ve veřejné správě

Forma studia: Kombinovaná

Vedoucí práce: Mgr. Bc. Milan Veselý

Katedra: Katedra právních oborů a bezpečnostních studií

2018

Prohlašuji, že jsem bakalářskou práci vypracoval samostatně, na základě vlastních zjištění a s použitím odborné literatury a materiálů uvedených v této práci.

Souhlasím, aby práce byla uložena v knihovně Vysoké školy evropských a regionálních studií v Českých Budějovicích a zpřístupněna v souladu s § 47b zákona č. 111/1998 Sb. v platném znění.

.....

Děkuji vedoucímu bakalářské práce Mgr. Bc. Milanu Veselému, za cenné rady, připomínky a metodické vedení práce.

ABSTRAKT

Bakalářská práce se zabývá analýzou platné právní úpravy současného znění Zákona č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu a jeho prováděcích právních předpisů. Práce nabízí pohled na teoretická vymezení základních pojmů, přehled kategorií zbraní a skupin zbrojního průkazu. Práce zkoumá připravenost žadatelů o zbrojní průkaz, dále také jejich další rozvíjení praktických či teoretických znalostí, získaných během procesu získávání zbrojního průkazu. Hlavním cílem práce je analýza současného znění platné právní úpravy a z toho důvodu se práce zabývá zkoumáním vědomí držitelů o aktuálním znění této úpravy a jejich názorem na toto znění. Praktická část byla provedena pomocí dotazníkového šetření mezi současnými držiteli zbrojních průkazů. Ze zkoumaného vzorku vyplívá, že platná právní úprava Zákona č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu a jeho prováděcích právních předpisech není dostačující a je potřeba přistoupit k některým jejím úpravám. Zjištěné nedostatky mají dílčí charakter a měly by se stát předmětem dalšího zkoumání.

Klíčová slova:

Zákon, zbraň, držitel, zbrojní průkaz, kategorie, licence, střelnice, zkouška odborné způsobilosti

ABSTRACT

The bachelor thesis deals with the analysis of the valid legal regulation of the current version of Act No. 119/2002 Coll., On firearms and ammunition and its implementing legal regulations. The thesis offers a view on the theoretical definition of basic concepts, an overview of the categories of arms and weapons groups. The thesis examines the readiness of the applicants for weapons license, as well as their further development of the practical or theoretical knowledge acquired during the process of obtaining the firearms license. The main aim of the thesis is to analyze the current wording of the valid legal regulation and for this reason the thesis deals with the examination of the holders' consciousness about the current wording of this regulation and their opinion on this wording. The practical part was carried out with a questionnaire survey among current holders of weapons licenses. The sample examined shows that the current legislation of Act No. 119/2002 Coll., On Firearms and ammunition and its implementing legislation is not enough and some changes are necessary. The deficiencies identified have a partial nature and should become subject to further investigation.

Key words:

Law, Weapon, Holder, Arms License, Category, License, Shooting-range, Qualification Exam

OBSAH

Úvod.....	8
1 Cíl a metodika bakalářské práce	9
1.1 Výzkumné otázky a hypotézy	9
1.2 Výzkumná část	10
2 Právní stav dle zákona č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu (zákon o zbraních).....	11
2.1 Zbraň – definice dle platné právní úpravy.....	11
2.1.1 Zbraně, na které se zákon o zbraních nevztahuje.....	12
2.2 Kategorie zbraní dle zákona č. 119/2002 Sb., o zbraních a střelivu	12
2.2.1 Zbraně kategorie A.....	13
2.2.2 Zbraně kategorie B.....	15
2.2.3 Povolení k nabytí do vlastnictví, nošení a držení zbraně.....	15
2.2.4 Zbraně kategorie C.....	16
2.2.5 Zbraně kategorie D.....	17
2.3 Zbrojní průkaz	18
2.4 Držení zbraně	22
2.5 Nošení.....	24
2.5.1 Co je skryté nošení zbraně	25
3 Historické právní normy upravující držení a nošení zbraní na území našeho státu	26
4 Praktická část	28
4.1 Dotazníkového šetření.....	28
4.2 Výsledky dotazníkového šetření	28
4.3 Zkoumané hypotézy	31
4.1 Možnosti řešení	39
Závěr	44
Seznam použitých zdrojů	46
Seznam zkratk	48

Seznam grafů.....	49
Přílohy.....	50
Příloha 1	51

Úvod

Tato bakalářská práce se zabývá primárně tématem právní úpravy regulace nošení a držení zbraně civilním obyvatelstvem. Právní úprava držení střelných zbraní se na území České republiky již mnohokrát změnila, přesto má civilní obyvatelstvo za určitých podmínek možnost zažádat si o zbrojní průkaz a následně se i stát majitelem střelné zbraně. Problematika ozbrojování je mezi civilním obyvatelstvem vnímána velmi rozporuplně, přesto je možné říct, že Česká republika je v této otázce oproti jiným světovým státům poměrně liberální.

Zbraňová legislativa v České republice se omezuje na střelné zbraně a z toho důvodu je téma této bakalářské práce držení a nošení střelných zbraní v intencích zákona o střelných zbraních a střelivu občany České republiky. Hlavním cílem této práce je analýza Zákona č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu a jeho prováděcích právních předpisů. Součástí této práce bude také analýza a hodnocení poslední novely daného zákona.

Práce je rozdělena do několika kapitol. Teoretická část se zabývá vymezením základních pojmů problematiky držení a nošení zbraně. Součástí teoretické části je také časová osa, která seznamuje s vývojem právní struktury zákona o držení a nošení zbraní. Jednotlivé úpravy jsou mezi sebou také porovnávány. Práce seznamuje se základním pojmem co je zbraň a jaké kategorie zbraní máme a tyto také následně popisuje a to jak rozdělení dle způsobu, tak i rozdělení dle Zákona 119/2002 Sb. Nejrozsáhlejší díl teoretické části představuje současnou platnou právní úpravu a podrobně ji rozebírá.

Současně také práce vytváří ucelený přehled základních pojmů a institutů v problematice držení a nošení zbraně. Tuto problematiku práce zkoumá nejen na vnitrostátní úrovni, ale také na úrovni mezinárodní, konkrétně v rámci Evropské unie.

Praktická část práce obsahuje podrobnou analýzu současné platné právní úpravy, která je vytvořena pomocí dotazníkového šetření mezi držiteli zbraní v České republice. Hlavní cíl této práce je nabídnout ucelený pohled na právní úpravu nošení a držení zbraní v České republice, poukázat z pohledu držitele zbrojního průkazu na její nedostatky a navrhnout případné možné změny.

1 Cíl a metodika bakalářské práce

Držení a nošení zbraní civilním obyvatelstvem je problematikou, která je na území našeho státu řešena již od jeho samotného založení v roce 1918. Tato oblast právní úpravy je v průběhu let stále zdokonalována a upravována v souvislosti jak s modernizací a účinností konstrukce zbraní, tak i potencionálním zvyšováním rizik spojených s oprávněným použitím zbraně nebo zneužívání zbraní civilním obyvatelstvem k možnému páčání trestné činnosti.

V souvislosti s existencí rizik spojených, jak s nošením a držením, tak i s jejich možným používáním v rámci zákonných důvodů, nebo jejich zneužívání k páčání trestné činnosti, je zavedená zákonná úprava této problematiky.

Právě tato zavedená právní úprava je cílem bakalářské práce a to konkrétně přímo část zabývající se držením a nošením zbraní civilním obyvatelstvem, které je upraveno zákonem č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu, tak i aspekty připravenosti žadatelů o získání zbrojního průkazu a držitelů střelných zbraní. Provedený rozbor je směřován na úroveň teoretických a praktických dovedností, které si držitelé střelných zbraní uchovávají po získání zbrojního průkazu a jejich následnému prohlubování a zdokonalování.

V práci jsou rozebírána důležitá ustanovení zákona o zbraních, historie právních norem upravující problematiku civilního držení zbraní a střeliva na území našeho státu se zaměřením na držení a nošení zbraní civilním obyvatelstvem.

1.1 Výzkumné otázky a hypotézy

Dle zjištěných dat, byly zformulovány následující výzkumné otázky. Tyto výzkumné otázky jsou relevantní s ohledem na téma práce a na jejich základě byly zformulovány zkoumané hypotézy.

Výzkumná otázka č.1

Do jaké míry je dostatečná právní úprava pro získávání zbrojního průkazu pro žadatele o jeho vydání?

Výzkumná otázka č.2

Jsou držitelé zbrojních průkazů i po získání zbrojního průkazu nadále nuceni ke zdokonalování či udržení si svých schopností a to teoretických i praktických, získaných během vydání zbrojního průkazu?

Výzkumná otázka č.3

Je současná právní legislativa dostačující z pohledu držitelů zbrojních průkazů?

Hypotéza č.1

Žadatelé o zbrojní průkaz by využili možnost přípravných kurzů před provedením zkoušek o získání zbrojního průkazu.

Hypotéza č.2

Po získání zbrojního průkazu jeho držitelé své nabitě schopnosti již nerozvíjí pravidelně.

Hypotéza č.3

Současná právní legislativa je nedostačující a je třeba přistoupit k její úpravě.

1.2 Výzkumná část

Za pomoci dotazníkového šetření byla zjišťována úroveň teoretických a praktických znalostí a také spokojenost držitelů střelných zbraní s platnou právní úpravou. S výzkumem, který byl v rámci vypracované práce, je spojen i návrh možných změn a zdokonalení, bylo spojeno prováděné dotazníkové šetření. Cílem bakalářské práce je tedy vysvětlení všech pojmů spojených s držením a nošením zbraně civilním obyvatelstvem, stanovení problematické oblasti zákona o zbraních a návrh možného řešení za účelem zdokonalení platné právní úpravy. Dotazníkové šetření je metoda vhodná pro zkoumání většího objemu osob. Struktura dotazníku a spolehlivost respondentů ovlivňuje kvalitu následně získaných informací. Zde je velký důraz kladen na formulování otázek. Je potřeba se vyhnout takovým formulacím, které by působily mnohoznačně, nebyly by srozumitelné všem respondentům, nebo by mohly mít sugestivní vliv na respondenty.

Pro konstrukci dotazníku byla využita odborná literatury. Tento nestandardizovaný dotazník byl sestaven tak, aby byly zjištěny údaje, které jsou relevantní pro hypotézy této bakalářské práce. Výsledky byly po navrácení statisticky zpracovány, vyhodnoceny a znázorněny graficky za pomoci grafů.

2 Právní stav dle zákona č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu (zákon o zbraních)

2.1 Zbraň – definice dle platné právní úpravy

Tato práce se zaměří na definici pojmu zbraň, která vychází z ustanovení zákona č. 119/2000 Sb., o zbraních a střelivu a to konkrétně definici zbraní střelných, kterými se tento zákon zabývá. Do působnosti zákona o zbraních spadají i některé další předměty, jako střelivo, doplňky a příslušenství zbraní nebo munice. Definice, které jsou uvedeny v příloze 1 tohoto zákona, vycházejí přímo z názvosloví používané v České státní normě č. ČSN 39 5002-1¹. Jedná se tedy o pojem vymezený jak právní úpravou, tak i technickou normou, kdy střelná zbraň je „zbraň u které je funkce odvozena od okamžitého uvolnění energie při výstřelu, zkonstruovaná pro požadovaný účinek na definovanou vzdálenost.“² Dalším rozdělením, které je zákonem definováno, je rozdělení zbraní střelných do třech kategorií, a to přesněji na základě způsobu uvedení střely do pohybu. Dle těchto kritérií tedy zákon dělí zbraně na palné zbraně, plynové zbraně a mechanické zbraně. U zbraní palných se jedná o rozpohybování střely po uvolnění energie chemické. U plynových zbraní se jedná o uvolnění energie ze stlačeného vzduchu nebo jiného plynu a u zbraní mechanických se jedná o uvolnění energie mechanické³.

Palné zbraně používají jako zdroj chemické energie jednotný nebo složený náboj, kdy zdrojem potřebné energie jsou zplodiny hoření výmetné složky. Ta je tvořena černým střelným prachem u zbraní používající dělený náboj nebo bezdýmným střelným prachem u zbraní pro složené náboje. Plynové zbraně, např. vzduchovky používají tlak plynu k vypuzení střely z hlavně zbraně. Někdy tyto zbraně bývají zaměňovány s plynovkami, avšak takovéto srovnání je mylné a plynovky jako takové jsou zbraněmi

¹ Česká státní norma ČSN 39 5002-1 Civilní střelné zbraně a střelivo, Všeobecné termíny a definice. Praha. Český normalizační institut, 1996

² TERYNGEL, Jiří; KREML, Antonín. *Zákon o zbraních a střelivu s komentářem*. 1. Vyd. Praha: Nakladatelství Orac s.r.o., 2004 s.143.

³ BAČKOVSKÁ, Milena, Mgr.; NOVÁK, Pavel, JUDr.; *Zákon o zbraních s komentářem a prováděcími předpisy*. 1. Vyd. Praha: Linde Praha a.s. – Právnícké a ekonomické nakladatelství Bohumily Kořínkové a Jana Tuláčka., 2003 s.176.

palnými. Pod pojmem mechanické zbraně si lze představit luk, kuši, prak a mnohé jiné zbraně.

2.1.1 Zbraně, na které se zákon o zbraních nevztahuje

Zákon o zbraních se vztahuje na zbraně střelné, které podléhají nebo nepodléhají registraci, střelivo do těchto zbraní včetně munice, a některé doplňky zbraní.

Na další předměty, které mohou mít charakter zbraní, popřípadě obranných prostředků, se zákon o zbraních nevztahuje. Jako příklad předmětů, na které se zákon o zbraních nevztahuje, je možné uvést:

- zbraně chladné v podobě zbraní bodných, sečných nebo úderných
- přístroje používané jako elektrické paralyzéry
- obranné spreje
- střelné zbraně, které nenaplní kritéria zákona o zbraních a z důvodu jejich nízké účinnosti nebo pouze účelu imitování zbraně, se nejedná ani o zbraně kategorie D
- příslušenství ke střelným zbraním, které nejsou jejich hlavními částmi.

2.2 Kategorie zbraní dle zákona č. 119/2002 Sb., o zbraních a střelivu

Zákonem č. 119/2002 Sb., o zbraních a střelivu, se jednotlivé zbraně dělí do kategorií, o které se tato zákonná norma opírá a jsou označeny písmeny A až D⁴. Kategorie zbraní jsou v zákoně vyznačeny písmeny, kdy zbraně zakázané jsou označeny kategorií A. Tyto zbraně jsou chápány jako rizikové pro držení civilním obyvatelstvem a jejich držení je povolováno pouze na základě zákonem stanovené výjimky. Jinak je jejich držení civilními osobami zakázáno. Zbraně, které lze chápat jako méně rizikové a k jejich nabývání do vlastnictví je potřeba vystavení rozhodnutí příslušným správním orgánem, jsou zbraně podléhající povolení, zařazené v kategorii B. V kategorii zbraní C jsou zbraně, které podléhají ohlašovací povinnosti. Poslední kategorií zbraní je kategorie D, kde jsou uvedeny zbraně ostatní. Co se týče nebezpečnosti zbraní v kategoriích A, B a C, je zákonem stanovena povinnost pro osoby tyto zbraně zaregistrovat u příslušného útvaru Policie ČR, který je správním orgánem na úseku zbraní a střeliva. Tímto dochází k evidenci těchto zbraní a k jejich kontrole ze strany státu. Ohledně nebezpečnosti zbraní musíme vést v patrnosti to, že zbraň jako nástroj v ruce člověka je nebezpečná každá, jen u zbraní kategorie A a B je cesta k jejich nabytí do vlastnictví komplikována administrativními úkony. Jednotlivé kategorie

⁴ KOMENDA, Jan. *Zbraně a střelivo mezi paragrafy*. 1. Vyd. Modřice: Josef Tůma, vydavatelství, nakladatelství a tisk., 2003 s. 20-21.

zbraní a podmínky pro jejich legální nabytí do vlastnictví budou následně rozebrány v další kapitole, včetně výčtu zbraní i jejich hlavních částí vymezených zákonem.

Zařazení zbraně do určité kategorie provádí na našem území Český úřad pro zkoušení zbraní a střeliva. Dalším, kdo může provádět kategorizaci zbraně, je správní orgán Policie České republiky. Při určování kategorie pro jednotlivé druhy zbraní je přihlíženo k určitým kritériím a podmínkám, které jsou přesně stanoveny zákonem a prováděcími předpisy. V situaci, kdy dojde k jakékoli pochybnosti o zařazení zbraně do správné kategorie, rozhoduje po podání písemné žádosti Český úřad pro zkoušení zbraní a střeliva. Zařazování zbraní do jednotlivých kategorií má za vliv vznik povinností a oprávnění pro jejich vlastníka podle zákona o zbraních, kterými se vlastníci musejí řídit.

2.2.1 Zbraně kategorie A

První kategorií zbraní, kterou zákon o zbraních upravuje, jsou zbraně zakázané. Do této kategorie se řadí zbraně:

- *vojenské, až na výjimku zbraní, které tvoří pušky, pistole a revolvery, které jsou ověřeny pro civilní použití,*
- *zbraně samočinné,*
- *zbraně vyrobené tak, že lze utajit jejich účel, byl změněn jejich původní charakter nebo podoba za účelem způsobení těžších následků, nebo zbraně zákeřné.*
- *zbraně palné, které nejsou vyrobeny z kovových materiálů a nelze je detekovat nebo identifikovat při kontrole pomocí rentgenového přístroje,*
- *nedovolené výrobní provedení plynových nebo expanzních zbraní,*
- *střelná zařízení, která jsou určena jako nástraha,*
- *zbraně, které mají pevně vestavěný tlumič hluku⁵.*

Do této kategorie se dále řadí i střelivo a to konkrétně střelivo s průbojnou, výbušnou nebo zápalnou střelou. Dále střelivo se střelou šokovou nebo určenou ke zvýšení ranivých účinků pro krátké kulové zbraně a střelivo nedovoleného výrobního provedení.

Zákazu podléhají i doplňky zbraní, a to konkrétně tlumiče hluku výstřelu a zaměřovače konstruované na principu noktovizoru.

⁵ Sbírka zákonů České republiky. Praha: Ministerstvo vnitra České republiky, č. 119/2002, 2002, částka 52, s. 3039

V části zákona vymezující zbraně a doplňky kategorie A došlo novelou zákona o zbraních⁶ ke změně, kdy byly vyřazeny laserové zaměřovače a zbraně s pevně vestavěnými laserovými zaměřovači, které se staly volně dostupnými pro civilní držitele zbraní.

Z důvodu výše uvedených charakteristik těchto zbraní, je u nich zákonem uložen zákaz nabytí do vlastnictví civilním obyvatelstvem. Jedná se o zbraně s vysokým účinkem a třídou nebezpečnosti, jejichž vlastnictví civilním obyvatelstvem ve velkém počtu by bylo nežádoucí. V určitých výjimečných případech lze nabytí zbraní a jejich doplňků do vlastnictví nebo jejich držení povolit. Nošení zbraní kategorie A je zákonem zakázáno, s výjimkou pro osoby vlastnící zbrojní průkaz skupiny D, kterým je toto povoleno ve výjimečných případech, a to při výkonu jejich povolání. Takovouto zbraň příslušné osobě svěřuje její majitel v podobě držitele zbrojní licence příslušné skupiny.

Výjimka k nabytí do vlastnictví, nošení a držení zbraně kategorie A

O udělení výjimky ze zákona, k nabytí zbraně do vlastnictví nebo jejího držení, lze podat žádost na předepsaném tiskopise s odůvodněním žádosti, z jakého důvodu chce žadatel zbraň kategorie A do vlastnictví nabyt. Žádost o udělení výjimky smí podat držitel zbrojního průkazu skupiny A, nebo držitel zbrojní licence pro skupiny A, F, G, H, I nebo J. Podává se u místně příslušného útvaru policie a to z přesně stanovených důvodů, které jsou vyjmenovány v § 9 odstavce 2 zákona o zbraních.

Pro dovoz a vývoz zbraní kategorie A podle zvláštních právních předpisů zákaz neplatí.

Policejní orgán může výjimku ze zákona udělit, pokud nabytí zbraně kategorie A do vlastnictví nebo její držení v dané lokalitě není v rozporu s veřejným pořádkem a bezpečnostní situací. Výjimka může být časově omezena, pokud nejde o výjimku udělenou pro sběratelské účely nebo muzejní činnosti. Rozhodnutí, zda výjimku udělí nebo zamítne, je plně na uvážení správního orgánu policie, který je místně příslušným orgánem.

Po nabytí do vlastnictví je držiteli stanovena povinnost tuto zbraň ve stanovené lhůtě zaregistrovat u příslušného orgánu policie.

⁶ Sbírka zákonů České republiky. Praha: Ministerstvo vnitra České republiky, č. 229/2016, 2016, částka 89, s. 3411

2.2.2 Zbraně kategorie B

Tato kategorie zbraní zahrnuje zbraně, které pro společnost nepředstavují takové riziko jako zbraně kategorie A, i když ve své podstatě jsou stále nebezpečné. Z tohoto důvodu není nutné držení takovýchto zbraní zakazovat, ale určitá regulace a kontrola jejich držení, nošení a nabývání do vlastnictví ze strany státu je potřeba. Regulace této kategorie zbraní spočívá v povinnosti povolování nabývání do vlastnictví, držení a nošení a následné registraci zbraní.

Podmínky pro nabytí zbraně kategorie B do vlastnictví, držení a nošení jsou upraveny v zákoně o zbraních a to konkrétně v ustanoveních § 12 a § 13. První takto stanovenou podmínkou je, že žadatel o vydání povolení, musí být držitelem zbrojního průkazu nebo zbrojní licence. Druhou podmínkou pro nabytí zbraně do vlastnictví je získání povolení ze strany správního orgánu policie. O povolení může žádat držitel zbrojního průkazu nebo zbrojní licence, na předepsaném tiskopise dle vzoru, který stanovuje prováděcí právní předpis.

2.2.3 Povolení k nabytí do vlastnictví, nošení a držení zbraně

V současné době se rozlišuje několik druhů povolení. Konkrétně se jedná o povolení pro nabytí zbraně do vlastnictví a držení zbraně, nebo o povolení pro nabytí zbraně do vlastnictví, její držení a nošení a v posledním případě povolení pro držení a nošení zbraní.

Pokud se jedná o povolení pro nabytí do vlastnictví a držení zbraně, je toto vydáváno osobám, které do vlastnictví chtějí nabýt zbraň pro sběratelské účely. Jedná se většinou o zbraně, které nejsou opatřeny platnou zkušební značkou nebo jsou ve špatném technickém stavu. Nošení takovéto zbraně je zakázané a případná střelba z takovéto zbraně je nebezpečná, proto povolení pro nošení není v tomto případě vystaveno.

Nejrozšířenějším povolením vydávaným pro nabytí zbraně kategorie B, je povolení pro nabytí zbraně do vlastnictví, její držení a nošení. Pokud žadatel splní zákonem stanovené podmínky, není důvod ze strany orgánů policie povolení nevydat, avšak toto neplatí vždy.

Poslední je povolení pro držení a nošení zbraně kategorie B. Jedná se o případ, kdy vlastníkem zbraně je jedna osoba a umožní druhé osobě se zbraní nakládat

a manipulovat. Takovéto povolení je vystaveno po předložení vyplněné žádosti a písemného souhlasu vlastníka zbraně. Následně policejní orgán vypracuje rozhodnutí o povolení k držení a nošení zbraně, které se vyhotovuje ve třech kopiích. Jedna kopie se předává majiteli zbraně, druhá žadateli a třetí se uloží u policejního orgánu.

Platnost povolení pro nabytí zbraně do vlastnictví vydaného pro zbraň kategorie B zaniká, pokud nebylo využito po dobu 12 měsíců ode dne jeho vystavení. Dále platnost povolení končí tehdy, pokud držitel zbrojního průkazu nebo zbrojní licence, přestal být jejich držitelem. Povolení může být orgánem policie odejmuto, pokud pominou řádné důvody, pro které bylo vystaveno. Toto neplatí v případě, pokud bylo vystaveno pro účely ochrany života, zdraví nebo majetku.

Výčet zbraní kategorie B, je uveden v § 5 zákona o zbraních. Zbraně kategorie B jsou:

- *krátké opakovací nebo samonabíjecí zbraně, krátké jednoranové nebo víceranové zbraně pro střelivo se středovým zápalem,*
- *jednoranové nebo víceranové zbraně pro střelivo s okrajovým zápalem, jejichž celková délka je menší než 280 mm, dlouhé samonabíjecí zbraně, jejichž zásobník nebo nábojová schránka a nábojová komora mohou dohromady pojmout více než 3 náboje, dlouhé samonabíjecí zbraně, jejichž zásobník nebo nábojová schránka a nábojová komora nemohou dohromady pojmout více než 3 náboje a u nichž je podávací ústrojí odnímatelné, anebo u nichž není zaručeno, že nemohou být přeměněny běžně dostupnými nástroji na zbraně, jejichž zásobník nebo nábojová schránka a nábojová komora mohou dohromady pojmout více než 3 náboje,*
- *dlouhé opakovací nebo samonabíjecí zbraně s hladkým vývrtem hlavně, jejichž délka hlavně je menší nebo je rovná 600 mm,*
- *samonabíjecí zbraně, pokud mají vzhled samočinných zbraní,*
- *signální zbraně pro použití signálních nábojů ráže větší než 16 mm⁷.*

2.2.4 Zbraně kategorie C

Pro nabývání zbraní kategorie C, jsou stanoveny podmínky v ustanovení § 14 zákona o zbraních. Podmínkou pro nabytí zbraně do vlastnictví je vlastnictví

⁷ Sbírka zákonů České republiky. Praha: Ministerstvo vnitra České republiky, č. 119/2002, 2002, částka 52, s. 3040

zbrojního průkazu nebo zbrojní licence příslušné skupiny. Po nabytí zbraně kategorie C do vlastnictví, vyvstává pro jejího majitele povinnost takovouto zbraň v zákonem stanovené lhůtě zaregistrovat u příslušného orgánu policie. Oproti předchozím dvěma skupinám zbraní, takovéto zbraně představují malou společenskou nebezpečnost a z tohoto důvodu podléhají pouze ohlašovací povinnosti.

V zákoně o zbraních, konkrétně v ustanovení § 6, je uveden výčet zbraní, které spadají do této kategorie. Jedná se o zbraně:

- *jednoranové nebo víceranové zbraně pro střelivo s okrajovým zápalem, jejichž celková délka se rovná nebo je větší než 280 mm,*
- *jednoranové nebo víceranové, opakovací nebo samonabíjecí dlouhé zbraně neuvedené v § 5 písm. d) až f),*
- *plynové zbraně, u nichž kinetická energie střely na ústí hlavně je vyšší než 16 J, s výjimkou paintbalových zbraní,*
- *více než dvouranové nebo opakovací zbraně zkonstruované na principu perkusních zámkových systémů⁸.*

2.2.5 Zbraně kategorie D

Poslední kategorií zbraní, která je zákonem o zbraních upravována, jsou zbraně kategorie D. Tyto zbraně podléhají nejmírnější formě regulace pro jejich nízkou společenskou nebezpečnost, kdy podmínky pro jejich držení jsou stanoveny v § 15 zákona o zbraních. Nabývat takovéto zbraně jsou oprávněny jak fyzické tak právnické osoby. U fyzických osob zákon stanovuje dvě podmínky, a to dosažení věkové hranice 18 let a způsobilost k právním úkonům.

Oproti předcházejícím kategoriím zbraní, není zde pro nabývání, držení a nošení takovýchto zbraní stanovena podmínka vlastnictví zbrojního průkazu ani zbrojní licence. Rovněž takovéto zbraně nepodléhají ohlašovací povinnosti, ani předchozímu povolení k nabytí do vlastnictví ze strany policie a jako takové nemusejí být ani registrované.

⁸ Sbírka zákonů České republiky. Praha: Ministerstvo vnitra České republiky, č. 119/2002, 2002, částka 52, s. 3040

Výčet zbraní kategorie D najdeme ustanovení § 7 zákona o zbraních, kde jsou druhy zbraní vyjmenovány. Jsou to:

- *historické zbraně,*
- *zbraně jednoranové a dvouranové zkonstruované na principech doutnákových, kolečkových, křesadlových nebo perkusních zámkových systémů*
- *palné zbraně určené pro střelbu náboji typu flobert s energií střely na ústí hlavně do 7,5 J,*
- *plynové zbraně na vzduchovou kartuš,*
- *plynové zbraně, u nichž kinetická energie střely na ústí hlavně dosahuje nejvíce 16 J,*
- *expanzní zbraně a expanzní přístroje, s výjimkou přenosných upevňovacích zařízení a jiných rázových strojů určených výhradně pro průmyslové nebo technické účely,*
- *mechanické zbraně, u nichž je napínací síla větší než 150 N,*
- *znehodnocené zbraně, na kterých byly provedeny takové nevratné úpravy, které znemožňují jejich použití ke střelbě,*
- *zbraně, na kterých byly řezem provedeny takové úpravy, které odkrývají alespoň částečně vnitřní konstrukci zbraně,*
- *neaktivní střelivo a munice*
- *zbraně neuvedené v kategoriích A až C⁹.*

2.3 Zbrojní průkaz

Zbrojní průkaz, který je veřejnou listinou, dává fyzické osobě oprávnění nabývat do vlastnictví a držení zbraně nebo střelivo do těchto zbraní. Tato oprávnění jsou stanovena pro jednotlivé skupiny zbrojních průkazů zvláště a v rozsahu těchto oprávnění je upraveno i nošení zbraní fyzickými osobami. Zbrojní průkaz se vydává po splnění všech zákonem stanovených podmínek s dobou platnosti nejdéle na 10 let, kdy tuto dobu lze na základě zdravotního posudku zkrátit.

Zákonem je stanoveno pět skupin zbrojních průkazů, které jsou rozděleny podle rozsahu oprávnění a jejich účelu. Rozlišení jednotlivých skupin je provedeno velkými písmeny a to od písmene A po písmeno E. Novelou zákona, která vstoupila v platnost dne 1. 8. 2017, došlo ke zrušení skupiny F zbrojního průkazu a jejímu nahrazení Muničním průkazem¹⁰. Zákon žádným způsobem nestanovuje omezení počtu skupin zbrojních průkazů, které může fyzická osoba získat. To znamená, že na vydaném zbrojním průkazu, může být vyznačena jen jedna nebo všechny příslušné skupiny.

⁹ Sbírka zákonů České republiky. Praha: Ministerstvo vnitra České republiky, č. 119/2002, 2002, částka 52, s. 3040

¹⁰ Sbírka zákonů České republiky. Praha: Ministerstvo vnitra České republiky, č. 229/2016, 2016, částka 89, s. 3420

Výčet skupin zbrojního průkazu je uveden v § 16 zákona o zbraních, kdy se jedná skupiny¹¹:

A - ke sběratelským účelům,

B - ke sportovním účelům,

C - k loveckým účelům,

D - k výkonu zaměstnání nebo povolání,

E - k ochraně života, zdraví nebo majetku.

Podmínky, které musejí být žadatelem o vydání zbrojního průkazu splněny, jsou uvedeny v ustanovení § 18 zákona o zbraních, kdy fyzická osoba žádající o vydání zbrojního průkazu¹²:

- má místo pobytu na území České republiky,
- dosáhla předepsaného věku,
- je způsobilá k právním úkonům,
- je zdravotně způsobilá,
- je odborně způsobilá,
- je bezúhonná,
- je spolehlivá,

Jednotlivé podmínky jsou podrobněji rozvedeny v následujících ustanoveních zákona o zbraních. Zbrojní průkaz je vydán na základě písemné žádosti. Žádost musí být podána na tiskopise, jehož podoba je stanovena právním předpisem a musí obsahovat zákonem stanovené údaje. K žádosti je dále nutné přiložit i další zákonem stanovené písemnosti.

Věková hranice držitele jednotlivých skupin zbrojního průkazu je důležitým faktorem pro stanovení práv nakládání se zbraněmi daných kategorií. Zákon rozeznává dvě základní věkové hranice pro držitele zbrojního průkazu. Pokud jde o zbrojní průkaz pro sběratelské účely, k výkonu zaměstnání nebo povolání, k ochraně života, zdraví nebo majetku, je zákonem stanovena věková hranice pro jeho získání na 21 let. Druhou věkovou hranici zákon stanovuje na 18 let. Tato věková hranice se týká zbrojního průkazu pro sportovní nebo lovecké účely.

¹¹ Sbírka zákonů České republiky. Praha: Ministerstvo vnitra České republiky, č. 119/2002, 2002, částka 52, s. 3042

¹² Sbírka zákonů České republiky. Praha: Ministerstvo vnitra České republiky, č. 119/2002, 2002, částka 52, s. 3043

Zákon o zbraních stanovuje tři různé výjimky z předepsaných věkových hranic. První výjimka je stanovena u zbrojního průkazu pro sportovní účely. Zde je touto výjimkou stanovena věková hranice na 15 let za podmínky členství žadatele v občanském sdružení, které se zabývá sportovní činností podle mezinárodních sportovních pravidel. Druhá výjimka platí pro zbrojní průkaz k loveckým účelům. U této výjimky zákon stanovil věkovou hranici na 16 let, kdy tato věková hranice se týká žadatelů o zbrojní průkaz z řad středoškolských studentů, kteří navštěvují školu, která má v osnovách zahrnutu výuku myslivosti. Třetí a zároveň poslední výjimkou ze zákonem dané věkové hranice, je hranice stanovena pro zbrojní průkaz určený pro výkon zaměstnání a povolání. Tato výjimka stanovuje věkovou hranici na 18 let a platí pro středoškolské studenty škol, které mají ve výuce zahrnutu výuku puškařského oboru nebo střeliva. I v případě těchto zákonem stanovených výjimek je pro získání zbrojního průkazu potřeba splnění všech standardních zákonných požadavků.

Jedním ze stanovených kritérií, je zdravotní způsobilost. Tato je posuzována na základě provedené lékařské prohlídky lékařem. Potvrzení o zdravotní způsobilosti se v současné době předkládá již při podání přihlášky ke zkouškám odborné způsobilosti. Toto potvrzení nesmí být starší než 3 měsíce. Pokud žadatel uspěje při zkouškách odborné způsobilosti, vydané potvrzení o zdravotní způsobilosti platí i pro žádost o vydání zbrojního průkazu. V případě, kdy žadatel nestihne zkoušky vykonat ve lhůtě tří měsíců od vydání lékařské prohlídky, platnost této prohlídky zaniká a je nutné lékařskou prohlídku podstoupit znovu. Potvrzení o zdravotní způsobilosti se dále předkládá při žádosti o vydání nového zbrojního průkazu po skončení platnosti stávajícího zbrojního průkazu. Rovněž nesmí být starší než 3 měsíce.

Další kritérium, které je zákonem stanoveno, spočívá v prokázání odborné způsobilosti. Odbornou způsobilost žadatel prokazuje na základě zkoušky, kterou vykoná před zkušebním komisařem. Zkouška odborné způsobilosti je tvořena několika částmi a její průběh je upraven několika právními normami¹³. První část zkoušky spočívá v prokázání teoretických znalostí, kde žadatel prokazuje znalost zákonných norem a zdravotního minima, a to písemnou formou v podobě testu sestávajícího se z 30 otázek, na jehož vypracování je žadateli stanovena lhůta 40 minut.

¹³ Sbírka zákonů České republiky. Praha: Ministerstvo vnitra České republiky, č. 220/2017 a Sbírka zákonů České republiky. Praha: Ministerstvo vnitra České republiky, č. 221/2017

Pokud žadatel splní stanovené bodové minimum a tím uspěje v teoretické části, je připuštěn k praktické části zkoušky odborné způsobilosti. Praktická část zkoušky je tvořena bezpečnou manipulací se zbraní a následně střelbou na předepsaný terč, umístěný v předepsané vzdálenosti. Pokud je žadatel u zkoušky úspěšný, je mu zkušebním komisařem vydán doklad o odborné způsobilosti.

Posledními podmínkami, které zákona o zbraních stanovuje, je bezúhonnost a spolehlivost fyzické osoby.

Po vydání zbrojního průkazu vyvstává jeho držiteli řada oprávnění a povinností, které jsou pro jednotlivé skupiny zbrojního průkazu rozdílné. Oprávnění, která jsou stanovena pro držitele skupiny A zbrojního průkazu, spočívají v nabývání zbraní do vlastnictví a jejich následné držení. V tomto případě se jedná o zbraně kategorie A, B, C nebo střelivo do těchto zbraní. Množství střeliva pro tuto skupinu zbrojního průkazu je stanoveno na nejvíce tři kusy shodného druhu, ráže, výrobce nebo provedení, anebo jedno nejmenší spotřebitelské balení.

Držitelům zbrojního průkazu skupin B nebo C jsou zákonem stanovena oprávnění pro nabývání zbraní do vlastnictví, jejich držení a nošení nebo nošení zakázaného doplňku. Tato oprávnění zákon stanovuje pro lovecké nebo sportovní zbraně kategorie B a C. Omezení pro nošení těchto zbraní spočívá v tom, že jejich vlastník je může pro sportovní účely nosit pouze na střelnici nebo v místech kde je k tomu zvláštním právním předpisem oprávněn. Výjimkou ze skrytého nošení, kterou preferuje národní úprava, je povinnost přepravovat zbraň k loveckým účelům (zbrojní průkaz skupiny C) pouze ve stavu vylučujícím její okamžité použití. Zbraň tedy nemusí být přepravována v uzavřeném obalu. Toto neplatí v případě, kdy k přepravě zbraně použije dopravní prostředek veřejné hromadné dopravy, v takovém případě zbraň musí být přemístována skrytě v uzavřeném obalu. Ještě přísnější podmínky musí při přemístování splnit držitel zbrojního průkazu skupiny B, na střelnice musí zbraň přepravovat v uzavřeném obalu a ve stavu vylučujícím jejich okamžité použití¹⁴.

Držitelé zbrojních průkazů skupiny D jsou oprávněni nosit nebo držet zbraně kategorie A, B, C a střelivo pro tyto zbraně. Mohou nosit u sebe nejvíce dvě zbraně a střelivo do těchto zbraní, kdy tyto zbraně a střelivo nosí skrytě. Z tohoto ustanovení je stanovena výjimka pro strážníky obecní policie, zaměstnance České národní banky,

¹⁴ TERYNGEL, Jiří; KREML, Antonín. *Zákon o zbraních a střelivu s komentářem*. 1. Vyd. Praha: Nakladatelství Orac s.r.o., 2004 s.14.

kteří zajišťují ochranu objektů této banky, kteří mohou při výkonu svého zaměstnání nosit zbraň viditelně. Držitel zbrojního průkazu skupiny D nesmí nabývat zbraň do vlastnictví.

Poslední oprávnění pro držitele zbrojního průkazu, jsou zákonem stanoveny držitelům skupiny E. Držitel této skupiny je oprávněn k nabývání do vlastnictví, držení, popřípadě nošení zbraní kategorie B nebo C a střeliva pouze pro zbraně, které je oprávněn držet a má na ně vystaven průkaz zbraně. Omezení v počtu nošení je stanoveno zákonem, stejně jako u předchozí skupiny zbrojního průkazu, kdy držitel zbrojního průkazu skupiny E může nosit nejvíce dvě zbraně s příslušným střelivem, ale pouze skrytě.

Pro držitele zbrojního průkazu je stanovena povinnost střílet ze zbraně, kterou je oprávněn držet, jen na místech k tomu určených. Takováto místa stanovuje zvláštní právní předpis, nebo se jedná o schválenou střelnici. Výjimkou z tohoto ustanovení je použití zbraně k ochraně života, zdraví nebo majetku. Další výjimkou, na kterou zákon pamatuje, je použití zbraně v rámci vypracování znaleckého posudku soudním znalcem, který je držitelem zbrojního průkazu a je oprávněn zbraň a střelivo držet.

2.4 Držení zbraně

Pojem držení zbraně je vyložen v ustanovení § 2 odst. 2 písm. a) bod č. 1 a č. 2. zákona č. 119 /2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu, kdy v odst. 1 je uvedeno, že držení je mít „*zbraň nebo střelivo uvnitř bytových nebo provozních prostor nebo uvnitř zřetelně ohraničených nemovitostí se souhlasem vlastníka nebo nájemce uvedených prostor nebo nemovitostí,*“ a v odst. 2 je uvedena podmínka, v jakém stavu má být zbraň uložena, kdy „*zbraň nenabitou náboji v zásobníku, nábojové schránce, nábojové komoře hlavně nebo nábojových komorách válce revolveru a uloženou v uzavřeném obalu za účelem jejího přemístění z místa na místo.*“¹⁵

S výše uvedenými podmínkami souvisejí přímo ustanovení § 58 zákona o zbraních, týkající se zabezpečení zbraní a střeliva. Zákonem jsou stanoveny povinnosti pro držitele zbraní všech kategorií, kdy první povinností je, že zbraně a střelivo do těchto zbraní musejí být pod neustálou kontrolou jejich oprávněného držitele. To znamená, že u zbraní kategorie A, B, C je to držitel zbrojního průkazu nebo

¹⁵ BAČKOVSKÁ, Milena, Mgr.; NOVÁK, Pavel, JUDr.; Zákon o zbraních s komentářem a prováděcími předpisy. 1. Vyd. Praha: Linde Praha a.s. – Právnické a ekonomické nakladatelství Bohumily Kořínkové a Jana Tuláčka., 2003 s.13.

zbrojní licence, kdežto u zbraní kategorie D je to pouze oprávněný držitel. Zabezpečení zbraní je dále rozděleno podle počtu držených zbraní kategorií A, B, nebo C, kdy toto je rozděleno do několika skupin a je upraveno příslušnými právními předpisy¹⁶.

První skupina je držení zbraně kategorií A, B, nebo C v počtu do deseti kusů nebo střeliva do 10.000 kusů nábojů. Tyto se zabezpečují do uzamykatelné ocelové schránky, skříně nebo zvláštního uzamykatelného zařízení, stanoveného technického provedení dle zvláštního právního předpisu. Výjimku z tohoto představují zbraně kategorie B a C v počtu do dvou zbraní a střeliva do 500 kusů nábojů. Takovéto množství musí jejich držitel zabezpečit vhodným způsobem proti zneužití, ztrátě nebo odcizení. Přesný způsob uložení není v zákoně specifikován.

Tato výjimka neplatí pro zbraň kategorie A. Pokud osoba má v držení byť jen jeden kus takovéto zbraně, musí ji zabezpečit dle výše uvedených podmínek.

Druhou skupinou jsou zbraně v rozmezí od 11 do 20 přechovávaných kusů nebo více než 10.000 kusů nábojů. Takovéto množství musí být uloženo v uzamykatelném skříňovém trezoru, nebo uzamčené místnosti či objektu, specifikovaných v prováděcím právním předpisu.¹⁷

Třetí a poslední skupinou jsou zbraně v počtu nad 20 kusů nebo více jak 20.000 kusů nábojů. Držitel tohoto množství zbraní nebo střeliva musí mít tyto v uzamčené místnosti, v samostatném objektu. Oproti předchozí skupině, musí být zbraně elektronicky chráněny a splňovat podmínky dle prováděcího předpisu.

Rozdílnost mezi výše uvedenými způsoby držení je spatřována v možnostech nakládání se zbraněmi.

První případ se vztahuje na stav zbraně, která je uložena buďto přímo v budově, nebo nemovitosti, která je zřetelně ohraničena. V tomto případě je zákonem stanoveno, přesněji v ustanovení § 58 odst. 5 zákona o zbraních, že přechovávaná zbraň nesmí být v nabitěm stavu. To znamená, že nesmí být nabitá náboji v zásobníku, nábojové schránce, nábojové komoře hlavně nebo nábojových komorách revolveru. Pro uložení zbraně v nemovitosti nebo budově je nutný souhlas vlastníka nemovitosti nebo nájemce uvedených prostor.

¹⁶ Sbírka zákonů České republiky. Praha: Ministerstvo vnitra České republiky, č. 217/2017

¹⁷ Sbírka zákonů České republiky. Praha: Ministerstvo vnitra České republiky, č. 217/2017

Druhá možnost je takový stav zbraně, který nastává v případě jejího přenášení z jednoho místa na druhé. Příkladem je přenášení zbraní sportovním střelcem na střelnici, nebo lovcem na místo, kde je oprávněn vykonávat právo myslivosti. Tyto příklady mají společné to, že při přepravě zbraně v rámci definice držení, musí být zbraň v uzavřeném obalu, nenabitá a ve stavu vylučující její okamžité použití. Jedinou odchylku mají stanovenou držitelé zbrojního průkazu skupiny C. Pro tyto držitele je zákonem stanoveno užití uzavřeného obalu na zbraň, v případě pokud pro přepravu zbraně využívají prostředek hromadné dopravy osob. Jinak postačuje mít zbraň ve stavu vylučující její okamžité použití.

2.5 Nošení

Zákon o zbraních v § 2 odst. 2 písm. b) definuje pojem nošení takto a nošením se rozumí: „mít zbraň nebo střelivo u sebe, kromě případů, kdy se jedná o držení zbraně“¹⁸. Takto napsaná definice není příliš konkrétním vymezením dané problematiky a je velice obecným pojmem. Výše uvedená definice držení může v určitém slova smyslu jasně nadefinovat, kdy se jedná o nošení zbraně. Pokud není splněna, byť jen jedna ze zákonem stanovených podmínek pro pojem držení, jedná se o nošení zbraně. Zbraň tedy podle zákona nosí její držitel, který má zbraň u sebe, v prostorách budovy nebo jiné ohraničené nemovitosti bez souhlasu vlastníka nemovitosti. Dalším příkladem je nošení zbraně za účelem zajištění ochrany osob, života, zdraví nebo majetku. Zbraň nosí i sportovní střelec, ale pouze tehdy, kdy je na střelnici a posledním příkladem jsou myslivci při výkonu práva myslivosti, ale pouze na místech, kde jsou oprávněni zbraň nosit. Pokud se jedná o nošení zbraně pro ochranu osob, života, zdraví nebo majetku, je jejímu držiteli umožněno mít zbraň připravenou pro okamžité použití, ale je pro něho vyčleněna povinnost nosit zbraň skrytě. Držiteli zbrojního průkazu pro sběratelské účely je nošení zbraně zákonem zapovězeno. V rámci sportovní činnosti, je většinou za nošení považováno, nošení zbraně v prostoru střelnice. Takováto zbraň se nosí bez zasunutého náboje v nábojové komoře, anebo bez vloženého zásobníku v těle zbraně. Takovéto chování je považováno v rámci provozních předpisů za prohřešek a je zakázáno. Další kdo nemůže zbraň nosit, připravenou k okamžitému použití jsou myslivci, kdy toto jim zákon o zbraních jasně stanovuje, ale mohou ji nosit viditelně v místě, kde ji jsou oprávněni nosit. Pokud je osoba držitelem zbrojního průkazu pro výkon povolání, je jí v rámci jeho/její

¹⁸ KOMENDA, Jan. *Zbraně a střelivo mezi paragrafy*. 1. Vyd. Modřice: Josef Tůma, vydavatelství, nakladatelství a tisk., 2003 s. 17.

pracovní činnosti povoleno zbraň nosit a tuto může mít i viditelně, při výkonu povolání dle zvláštního právního předpisu a ustanovení zákona o zbraních. Jako příklad lze uvést strážníky městské policie a pracovníky České národní banky.

S nošením zbraně jsou dále spojena i další omezení pro držitele zbrojního průkazu, která jsou stanovena právními předpisy. Nejrozšířenějším omezením jsou zákazy vstupu se zbraní do budov různých státních institucí, jako jsou například soudní budovy, věznice, budovy České národní banky a mnohé další. Zákonem o zbraních je v ustanovení § 60 upraveno nošení zbraní na veřejných shromážděních, veřejných slavnostech, sportovních akcích, lidových zábavách, ale i v některých dopravních prostředcích. V některých případech, jako například u soudů, je toto zakázáno přímo zákonem o soudech.

Soukromoprávní úpravou je umožněno majitelům nebo nájemcům objektů zakázat vstup se zbraní do budovy, s čímž je možné se setkat v podobě zákazových piktogramů na dveřích vstupu do obchodů a každé budovy, kde její majitel uzná takovýto zákaz za potřebný. Takovýto zákaz musí být zakotven v návštěvním a provozním řádu dané budovy. Pokud to zde zakotveno není, samostatná nálepka nemusí být brána jako zákazová značka vstupu se zbraní do daného objektu. Vystává otázka, jak by došlo k odhalení skrytě nošené zbraně. V případě, kdy pracovníci budovy odhalí držitele skrytě nošené zbraně a vyzvou jej k opuštění budovy, nezbyvá této osobě než tuto výzvu uposlechnout, neboť porušuje vnitřní předpis dané budovy.

2.5.1 Co je skrytě nošení zbraně

Zákonem č. 119/2002 Sb., o zbraních, není stanovena definice pro skrytě nošení zbraně a ani není tento název nijak využíván. Tímto zákonem je umožněno ustanovením § 28 držitelům zbrojního průkazu pro skupiny D nebo E nosit některé zbraně viditelně. Skrytě nošení je pouze lidovým názvem definice zákazu nošení zbraně viditelně. Pod tímto pojmem lze jednoznačně stanovit fakt, že nošená zbraň nesmí být vidět a toto omezení se vztahuje i na části zbraně¹⁹.

¹⁹ TERYNGEL, Jiří; KREML, Antonín. *Zákon o zbraních a střelivu s komentářem*. 1. Vyd. Praha: Nakladatelství Orac s.r.o., 2004 s.63.

3 Historické právní normy upravující držení a nošení zbraní na území našeho státu

Úprava problematiky držení a nošení zbraní je známa již od samotného vzniku státního zřízení na našem území v roce 1918. Jako prvním právním předpisem, který tuto problematiku upravoval, byl převzatý Císařský patent č. 223/1852 ř.z. ze dne 24. října 1852 o ustanoveních týkajících se výroby, obchodu a držení zbraní a věcí muničních a nošení zbraní (zbrojní patent). Zajímavostí této normy je fakt, že na území nynější České republiky platila po dobu 97 let a k jejímu zrušení došlo až zákonem 162/1949 Sb., o zbraních a střelivu.

V období mezi těmito zákony byl učiněn pokus o zavedení zákona nové státní normy. Tento pokus byl učiněn v roce 1938, kdy byl Národním shromážděním Československé republiky připraven zákon 81/1938 Sb., o zbraních a střelivu. Tato norma, vzhledem k době, kdy byla schvalována, nevstoupila nikdy v platnost, avšak svým pojetím byla chápána jako nadčasově pokroková. V době okupace československého státu v letech 1939 až 1940, byla v platnosti dvě nařízení a to Nařízení o držení zbraní v území Protektorátu Čechy a Morava RP20/39 ze dne 1. srpna 1939. Toto nařízení rušilo nařízení vrchního velitele německých vojsk z 15. března 1939. Ke změně tohoto nařízení došlo dne 6. května 1940, kdy vstoupilo v platnost Nařízení č. RP14/40. Obě tato nařízení sloužila k odzbrojení civilního obyvatelstva na území státu.

Prvním zákonem, který se týkal problematiky držení a nošení zbraní, byl zákon č. 162/1949 Sb., o zbraních a střelivu, který pro svou strohost a nedostatečný obsah musel být několikrát doplňován prováděcími vyhláškami. První takovouto vyhláškou, která zákon upřesňovala, byla Vyhláška ministerstev vnitra a národní obrany č. 34/1950 Ú.1.1.. Druhou vyhláškou upravující zákon o zbraních, byla Vyhláška ministerstva vnitra č. 365/1953 Ú.1. Další takovouto vyhláškou, která sloužila k upravení zákona o zbraních, byla Vyhláška ministerstva vnitra č. 124/1961 Sb. Poslední upravující vyhláškou byla společná Vyhláška ministerstev zemědělství a vnitra. Všechny tyto vyhlášky měly za účel upřesnění a zdokonalení zákona o zbraních.

Další právní normou, kterou bylo na našem území držení a nošení zbraní upraveno, byl zákon č. 147/1983 Sb., o zbraních a střelivu. Tento zákon již byl plně

kompletní právní normou, která doznala nepatrné změny v roce 1990, spolu se změnou politického zřízení a obsahovala celou problematiku zbraní a střeliva.

Poslední právní úpravou, která byla v minulosti na našem území platná a byla zaměřena na držení a nošení zbraní, byl zákon č. 288/1995 Sb., o střelných zbraních a střelivu. Tento právní předpis byl předlohou pro v současné době platný zákon o zbraních, kdy se jednalo o kompletně novou a komplexní úpravu problematiky zbraní a střeliva, jejich držení a nošení civilním obyvatelstvem.

Spojností mezi všemi právními úpravami, které řešily držení a nošení zbraní civilním obyvatelstvem na území našeho státu je to, že civilní obyvatelstvo nemohlo zbraně držet a nosit bez patřičného povolení příslušných úřadů. Takové povolení spočívalo buďto ve vlastnictví zbrojního listu nebo zbrojního průkazu. Název dokladu se odvíjel od doby a platné právní úpravy, kdy byl tento doklad osobě vydáván.

V každé právní úpravě, bylo vždy vyjmenováno, jaké zbraně lze a naopak nelze vlastnit, držet a nosit. Zcela zakázáno bylo držení a nošení všech vojenských zbraní, kdy z tohoto zákazu bylo možné za jistých podmínek udělit výjimku, ale pouze ve zcela výjimečných případech. Toto rovněž platilo napříč všemi právními normami, které upravovali nakládání se zbraněmi. Právní normy, které zde platily v době první republiky, za období okupace a v období po druhé světové válce, navíc kromě střelných zbraní i zbraně chladné, tj. zbraně bodné, sečné, ale i úderné. Veškeré zavedené právní normy, které na území našeho státu upravovaly nakládání se střelnými zbraněmi a se zbraněmi jako celkem, měly za cíl zavedení jisté regulace a kontroly nad držiteli těchto zbraní a rovněž i monitorování případného pohybu zbraní v případech jejich nákupu, prodeje a převodů vlastnictví.

4 Praktická část

4.1 Dotazníkového šetření

Pro zodpovězení stanovených hypotéz bakalářské práce bylo použito dotazníkového šetření. Cílovou skupinou, na kterou bylo dotazníkové šetření zaměřeno, byli držitelé zbrojních průkazů. Bylo distribuováno celkem 70 dotazníků, kdy 68 dotazníků bylo vyplněno správně, a dva dotazníky se od respondentů nevrátily.

Výzkumný vzorek představovali držitelé zbrojního průkazu, kteří v průběhu podzimu 2017 navštívili Oddělení služby pro zbraně a bezpečnostní materiál v Českých Budějovicích za účelem administrativní procedury. Všichni respondenti byli ubezpečeni, že se jedná o anonymní dotazníkové šetření za účelem výzkumu pro závěrečnou bakalářskou práci.

4.2 Výsledky dotazníkového šetření

Dotazníkového šetření se účastnila obě pohlaví populace, kdy tuto odpověď měli dotázaní držitelé označit v otázce č. 1. Mužská část držitelů zbrojních průkazů byla zastoupena 52 respondenty a ženská část držitelek zbrojních průkazů byla zastoupena 16 respondentkami ze všech navrácených dotazníků.

Vzhledem k tomu, že jednou z podmínek pro získání zbrojního průkazu je věk žadatele, bylo toto další zkoumanou kategorií. První věková kategorie byla určena pro osoby mladší 18-ti let, tuto možnost nezvolil žádný z dotazovaných respondentů. Druhou věkovou skupinou, byli držitelé zbrojních průkazů v rozmezí 18-25 let, tuto možnost označili 3 dotazovaní respondenti. Třetí věkovou kategorii tvořili držitelé zbrojních průkazů ve věku 26-35 let, kdy na tuto otázku v rámci dotazníkového šetření odpovědělo 14 respondentů. Čtvrtou věkovou kategorií byli držitelé zbrojních průkazů ve věku 36-45 let, kdy na dotazník odpovědělo 19 držitelů. Dalších 18 držitelů zbrojního průkazu zaškrtno věkovou skupinu 46-55 let. Předposlední věková skupina byla stanovena v rozmezí 56-65 let, kdy pro tuto možnost se rozhodlo 10 dotazovaných držitelů. Poslední věkovou skupinou byli

držitelé zbrojních průkazu nad 65 let a zaškrtnout tuto možnost využili čtyři respondenti.

Dalším faktorem, který byl dotazníkovým šetřením zkoumán, bylo dosažené vzdělání respondentů, v dotazníku veden pod otázkou č. 3. Skupiny byly rozděleny na základní vzdělání, střední odborné, střední s maturitou, vyšší odborné a vysokoškolské. Základní vzdělání zvolili dva respondenti, což činí 2,9 procenta z celkového počtu dotazovaných respondentů. Střední odborné vzdělání bylo zvoleno jako odpověď 18 respondenty, kdy tato odpověď vyjadřuje 26,5 procent. Střední vzdělání s maturitou bylo zahrnuto do odpovědi 29 respondenty, kteří představovali 42,7 procenta dotazovaných. Tři z respondentů zvolilo jako odpověď pro dosažené vzdělání vyšší odborné, což představuje 4,4 procenta z vyhodnocovaných dotazníků. Jako poslední možná odpověď na dosažené vzdělání, byla kolonka s vysokoškolským vzděláním, kterou zvolilo 16 respondentů, kteří zastupovali 23,53 procenta dotázaných.

Otázka č. 4 se zabývala dobou, po jakou držitelé vlastní zbrojní průkaz, tj. od doby, kdy úspěšně složili zkoušku odborné způsobilosti a byl jim vydán jejich první zbrojní průkaz. První odpovědí na danou otázku byla doba vlastnictví do jednoho roku. Takovouto odpověď zvolili čtyři dotazovaní držitelé, představující 5,9 procenta vyznačených odpovědí. Druhá odpověď byla vymezena dobou vlastnictví zbrojního průkazu od jednoho do pěti let, kterou označilo 10 respondentů, kteří zastupovali 14,7 procenta dotazovaných. Třetí kategorie odpovědí byla zastoupena rozmezím doby šest až deset let, tu označilo 23 respondentů, jež zastupovali 33,8 procenta respondentů. Předposlední kategorií odpovědí představovala doba vlastnictví zbrojního průkazu 11 – 20 let, kterou označilo 10 dotazovaných držitelů, představující 14,7 procenta dotázaných. Poslední skupinou byly držitelé vlastníci zbrojní průkaz více jak 20 let, která byla označena 21 dotázanými držiteli zbrojních průkazů, kteří představovali 30,8 procenta odpovědí. Největší zastoupenou skupinou byli tedy držitelé zbrojního průkazu v rozmezí 6 až 10 let, další početnou skupinou jsou držitelé zbrojních průkazů více jak 20 let.

Další otázkou, kterou měli držitelé zbrojních průkazů zodpovědět, byla otázka č. 5, která se zabývala tím, zda jsou lidé vlastníci zbrojní průkaz současně i držiteli palné zbraně. Na tuto otázku odpovědělo 46 dotázaných respondentů kladně, tedy

že jsou držitelé palné zbraně a 22 respondentů odpovědělo, že držitelé palné zbraně nejsou. Procentuálně vyjádřený poměr odpovědí je tedy 67,7 procenta kladných a 32,4 procenta záporných odpovědí. Ze získaných odpovědí vyplývá, že ne každý kdo vlastní zbrojní průkaz je automaticky i držitelem palné zbraně.

Poslední otázku, která se vztahovala k obecné části vlastnictví zbrojních průkazů, byla otázka č. 9, která se zabývala skupinami zbrojních průkazů, které držitelé vlastní. V rámci dotazníkového šetření bylo zjištěno, že každý z dotazovaných držitelů vlastní alespoň minimálně dvě skupiny zbrojního průkazu. Tři respondenti označili v dotazníku skupiny zbrojního průkazu B a C, kteří zastupovali 4,4 procenta dotázaných. Další odpovědí bylo označení skupin A a C, které uvedlo pět dotazovaných respondentů, představující 7,4 procenta z dotázaných držitelů. Následující skupinou dotázaných byli ti držitelé, kteří mají vystavený zbrojní průkaz pro skupiny D a E, kdy takto odpovídajících držitelů bylo 10, což představuje 14,7 procenta z dotázaného vzorku. Stejný počet respondentů, tedy 10, odpověděl, že je držitelem zbrojního průkazu pro skupiny A, B a E, představující opět 14,7 procenta odpovědí. Tři skupiny zbrojního průkazu, tentokrát pro skupiny zbrojního průkazu B, C a E, označilo 12 dotázaných, zastupující 17,65 procenta držitelů zbrojních průkazů. Předposlední skupinou dotázaných došlo k vyznačení čtyř skupin zbrojního průkazu a to konkrétně skupin A, B, C, E. Takto odpovědělo 10 dotázaných, kteří představují 14,7 procenta z respondentů. Poslední skupina, která byla zároveň i nejpočetnější, uvedla, že jsou držiteli všech skupin zbrojního průkazu, tedy skupin A, B, C, D a E. Tuto skupinu zastupovalo 18 dotázaných, kteří procentuálně zastupovali 26,5 procenta odpovídajících. Následující graf znázorňuje rozložení skupin zbrojních průkazů.

Graf 1: Skupiny zbrojních průkazů

4.3 Zkoumané hypotézy

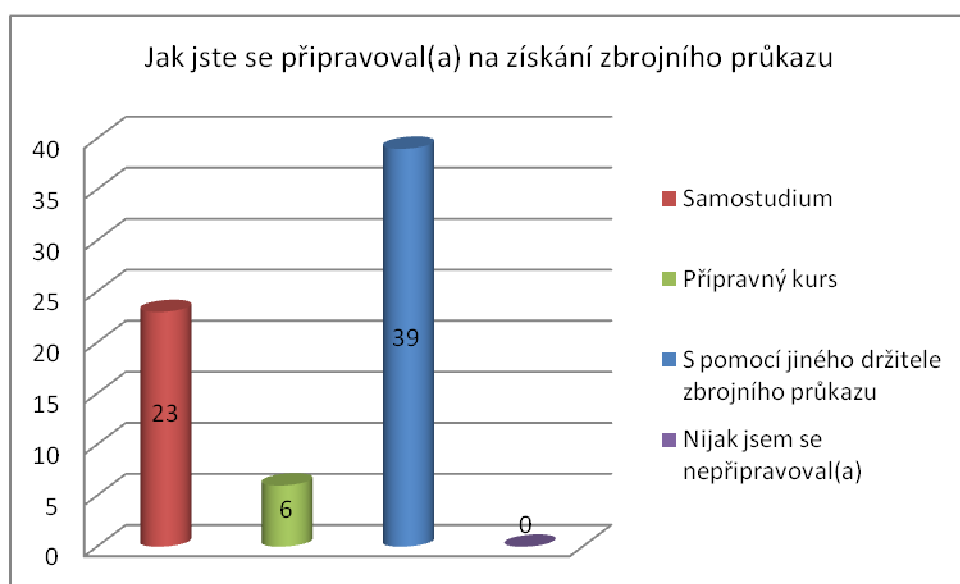
Část dotazníkového šetření se zabývala otázkami zaměřujícími se na připravenost žadatelů o získání zbrojního průkazu, prohlubování a udržování jejich znalostí z oblasti legislativy a změn v zákoně, dále na nedostatky v zákonné úpravě ohledně povinnosti absolvování přípravného kurzu před zkouškami odborné způsobilosti pro žadatele o získání zbrojního průkazu a dostatečnosti současné platné právní úpravy. Tato práce si na svém začátku stanovila hypotézy, kterým se věnovala v rámci dotazníkového šetření. V následující kapitole budou představeny výsledky tohoto zkoumání.

Hypotéza 1: Žadatelé o zbrojní průkaz by využili možnost přípravných kurzů před provedením zkoušek o získání zbrojního průkazu.

Hypotéza č.2: Po získání zbrojního průkazu jeho držitelé své nabitě schopnosti již nerozvíjí pravidelně.

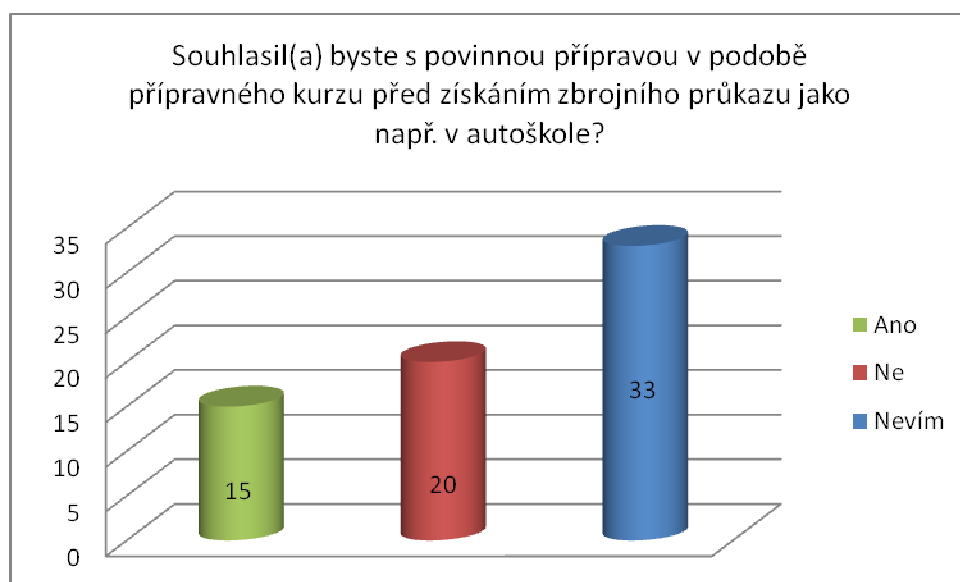
Hypotéza č.3: Současná právní legislativa je nedostačující a je třeba přistoupit k její úpravě.

První z těchto otázek, které přímo souvisejí s připraveností na zkoušky odborné způsobilosti, je otázka č. 6 dotazníku, která držitelům pokládá dotaz, jak se připravovali na získání zbrojního průkazu.

Graf 2: Příprava na zkoušku odborné způsobilosti

První možnou odpovědí v dotazníku byla příprava pomocí samostudia, kterou označilo 23 dotázaných respondentů, kteří představovali 33,8 procenta dotázaných. Další odpovědí na položenou otázkou byla příprava pro získání zbrojního průkazu pomocí přípravného kurzu, kterou jako odpověď zvolilo šest držitelů zbrojního průkazu. Tato skupina tvořila 8,8 procenta dotázaných. Poslední skupinou, kterou tvořilo 39 odpovídajících, byla odpověď příprava pomocí jiného držitele. Takto odpovídající tvořili 57,4 procenta respondentů. Zbylé dvě odpovědi na položenou otázku a to že se nijak nepřipravovali, nebo využili jiného způsobu přípravy, nikdo z dotazujících nevyužil. Nejvíce zastoupenou skupinou tedy je ta, kdy se žadatel o vydání zbrojního průkazu připravuje na zkoušky odborné způsobilosti za pomoci jiného držitele zbrojního průkazu. Taková příprava nemusí vždy zaručovat kvalitu získaných informací. Ideálním řešením v případě přípravy na získání zbrojního průkazu by mohlo být spatřováno v zavedení zákonné povinnosti pro absolvování přípravného kurzu, podobně jako přípravný kurz v autoškole. Zavedení takovéto povinnosti, která by byla regulována a garantována státem a upravena zákonem, by mohla být zárukou pro kvalitní přípravu uchazečů o získání zbrojního průkazu. V takovéto zákonné úpravě by byla uchazečům předepsána časová dotace pro teoretickou i praktickou část kurzu.

Graf 3: Povinná příprava

Na uvedenou možnost zavedení povinnosti přípravného kurzu pro žadatele o získání zbrojního průkazu navazuje další položená otázka v dotazníkovém šetření. Respondenti odpovídali na otázku č. 7, zda by souhlasili se zákonnou povinností

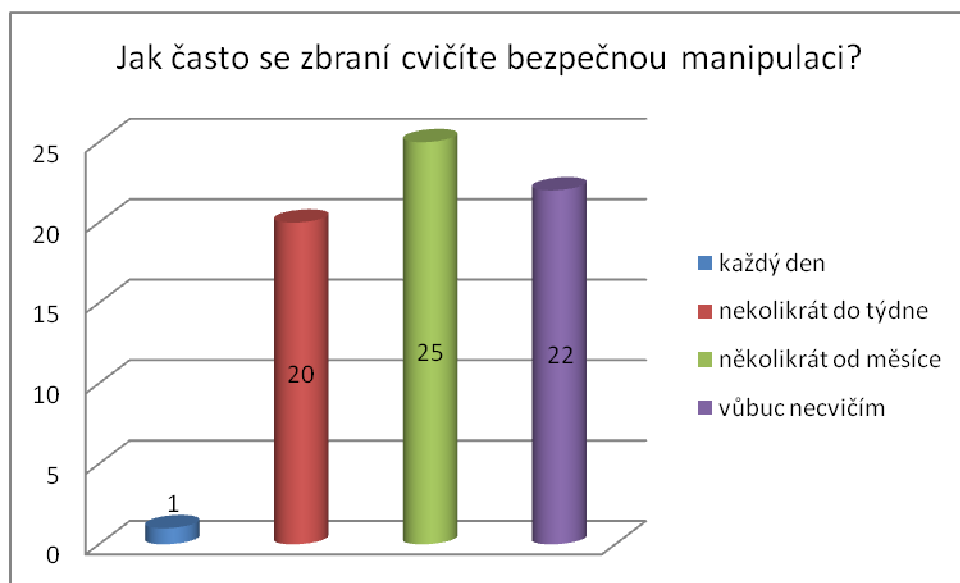
v podobě absolvování přípravného kurzu před získáním zbrojního průkazu. Na takto položenou otázku odpovědělo 15 respondentů kladně. Dalších 20 respondentů odpovědělo záporně. Poslední možností, která mohla být zvolena jako odpověď, byla odpověď nevíím, kterou nakonec zvolilo 33 držitelů zbrojních průkazů. Vzhledem ke skladbě odpovědí, kdy se 48,5 procenty ze všech odpovědí převažuje neutrální odpověď, lze toto chápat tak, že většina respondentů si je v dané problematice nejistá. To je způsobeno také tím, že tato právní úprava by musela být nejdříve podrobně rozpracována tak, aby bylo pro žadatele o zbrojní průkaz přesně patrné, co by jim tato úprava přinesla. Dalším vyhodnocením odpovědí, lehce převažují odpovědi záporné, kdy 29,4 procenta dotázaných odpovědělo, že se zavedením povinných kurzů pro žadatele o získání zbrojního průkazu nesouhlasí. Zbýlých 22,1 procenta dotázaných by takovouto možnost naopak uvítalo. Vzhledem k vyhodnocenému vzorku z těchto dotazů nelze *Hypotézu č. 1 Žadatelé o zbrojní průkaz by využili možnost přípravných kurzů před provedením zkoušek o získání zbrojního průkazu* ani potvrdit, ani vyvrátit.

Nedílnou součástí znalostí držitelů zbrojních průkazů a palných zbraní jsou i praktické dovednosti. Praktické dovednosti můžeme rozdělit do několika částí, kdy pro účely této práce se zaměříme na střelecké dovednosti a způsoby nošení zbraně v případech, kdy jsou k tomu jejich držitelé zákonem oprávněni. První otázka, která se na tuto problematiku zaměřila, byla otázka č. 10 dotazníku. Vzhledem k předešlým odpovědím z dotazníkového šetření vyplývá, že oprávnění nosit zbraň mají ze zákonných důvodů všichni respondenti, kteří dotazník vyplnili. První možnou odpověď, že zbraň nosí pravidelně pro ochranu života, zdraví nebo majetku, zvolilo 27 dotazovaných držitelů. Další skupinou držitelů, kterou zastupovali tři respondenti, byli držitelé zbrojních průkazů nosící zbraň při výkonu svého povolání. Poslední skupina dotazovaných zvolila jako odpověď na otázku, jak často nosí zbraň, možnost nošení při výkonu práva myslivosti. Tuto odpověď označilo 16 dotazovaných držitelů. Možnost odpovědi nošení ve výjimečných případech nevyužil nikdo z dotazovaných. Poslední možností, kterou dotazník nabízel, byla možnost nenošení zbraně vůbec. Takovouto odpověď vyznačilo 22 držitelů zbrojních průkazů.

Přímá souvislost s nošením zbraně je i ve způsobu, jak ji její držitel nosí. Nošení zbraně může být viditelné nebo skryté. Na předchozí otázku spojenou s četností nošení držiteli, odpovědělo 46 držitelů, že zbraň nosí. Způsobem nošení se zabývá

otázka č. 11, kdy na tuto otázku byla možná odpověď otevřenou formou. 16 dotazovaných respondentů uvedlo, že zbraň nosí viditelně při výkonu práva myslivosti. Zbýlých 30 dotazovaných držitelů zbrojních průkazů uvedlo, že zbraň nosí skrytě. Z vyplněných odpovědí vyplývalo, že 20 držitelů nosí zbraň v pouzdře u pasu. Další tři držitelé uvedli, že nosí zbraň v podpažním pouzdře a zbylých sedm respondentů uvedlo, že nosí zbraň ve speciálním zavazadle určeném pro nošení zbraně.

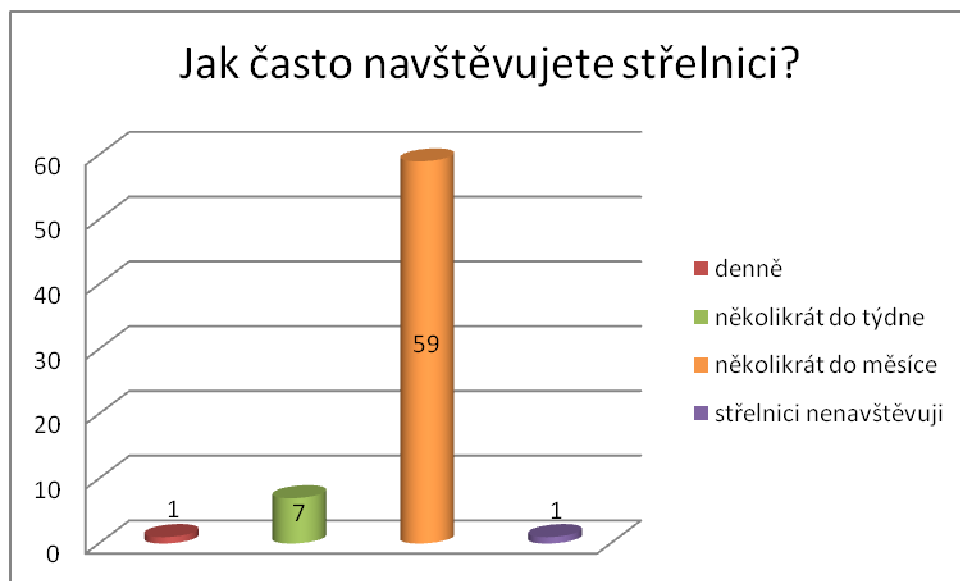
Ve spojitosti s nošením zbraně je potřeba dbát i na zdokonalování dovedností s jejím zacházením. Vzhledem k různým účelům, za kterými držitelé zbraň nosí, je na místě i pravidelná příprava ve střeleckých dovednostech a bezpečné manipulaci s jejich zbraněmi. Jednou z velice důležitých dovedností, která je nedílnou součástí střeleckých dovedností držitelů palných zbraní, je i bezpečná manipulace se zbraní jako takovou.

Graf 4: Bezpečná manipulace

Otázkou dotazníku, která se zaměřovala na nácvik bezpečné manipulace, byla otázka č. 12, která se zaměřovala na četnost nácviku bezpečné manipulace jednotlivými držiteli. Pouze jeden respondent uvedl, že nácvik bezpečné manipulace provádí každý den. Druhou možnou odpovědí, byl nácvik bezpečné manipulace několikrát do týdne. Takovouto odpověď zvolilo 20 respondentů. Předposlední odpovědí na danou otázku byl nácvik bezpečné manipulace několikrát do měsíce, kterou označila nejpočetnější skupina, a to konkrétně 25 respondentů. Poslední

možnost, že nácvik bezpečné manipulace neprovádí vůbec, uvedlo 22 držitelů z celkového počtu dotázaných.

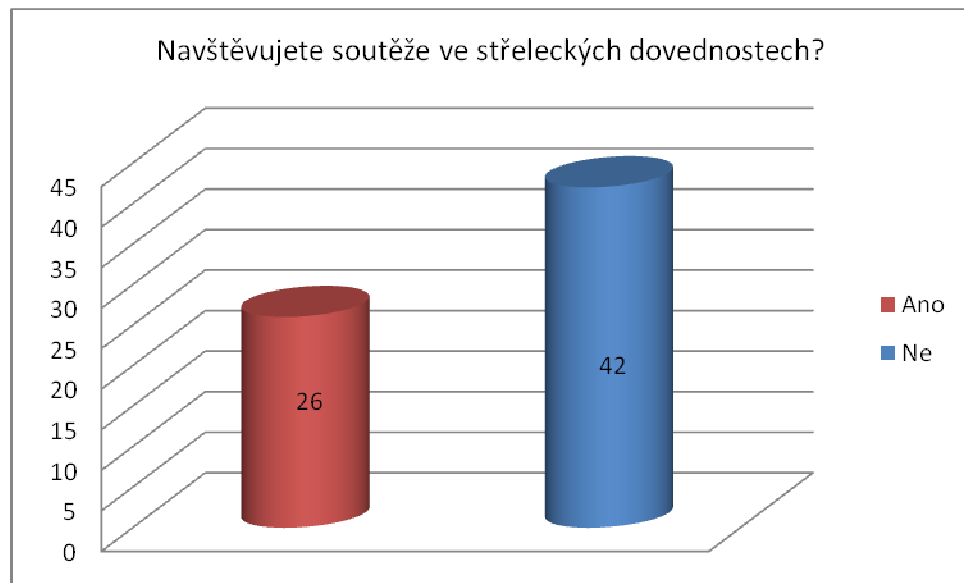

Graf 5: Návštěva střelnice

Další relevantní otázkou pro tuto problematiku, byla otázka č.13, která zkoumala, jak často držitelé zbrojních průkazů navštěvují střelnici. Jeden z respondentů odpověděl, že střelnici navštěvuje denně. Dalších sedm dotázaných držitelů uvedlo, že střelnici navštěvují několikrát do týdne. Třetí odpověď, která nabízela možnost návštěvy střelnice několikrát do měsíce, uvedlo 59 respondentů. Poslední možnou odpověď, kterou dotazník poskytoval, byla možnost, že držitel nenavštěvuje střelnici vůbec, kdy tuto odpověď zvolil jeden respondent.

Pokud již držitelé zbraní navštěvují střelnici, je pro zvyšování střeleckých dovedností důležité i množství střeliva, které za jednu návštěvu spotřebují. Provedeným dotazníkovým šetřením, a to přesněji v otázce č. 14, byl zjišťován počet nábojů, který jednotliví respondenti vystřílejí. První možnou odpovědí bylo množství nábojů v počtu 10 kusů. Tuto odpověď zvolilo osm dotázaných držitelů. Druhou nabízenou možností bylo 20 kusů nábojů, tuto možnou odpověď zvolili čtyři respondenti. Třetí odpovědí na položenou otázku, bylo vystřílení 30-ti nábojů, kterou nezvolil žádný z tázaných držitelů. Předposlední možnou odpovědí bylo množství v podobě 50-ti nábojů. Tuto možnost zvolilo nejvíce z respondentů, a to přesně 34, kdy tato skupina je zároveň i nejpočetnější. Poslední odpovědí, která byla označena 21 respondenty, bylo vystřílené množství nábojů větší než 50 kusů.

Jednou z možností zdokonalování se ve střeleckých dovednostech je i navštěvování střeleckých soutěží držiteli zbrojních průkazů. Střelecké soutěže jako takové představují možnost nácviku manipulace se zbraní a jejího používání v mírně stresovém prostředí, které vytváří rivalita mezi účastníky takovýchto soutěží a jistá míra přímé odezvy z předvedeného sportovního výkonu. Touto problematikou se zabývá otázka č. 15 dotazníku, kdy respondentům byl položen dotaz, zda navštěvují soutěže ve střeleckých dovednostech. Na tuto otázku odpovědělo 24 respondentů kladně a 44 respondentů záporně.

Graf 6: Střelecké soutěže

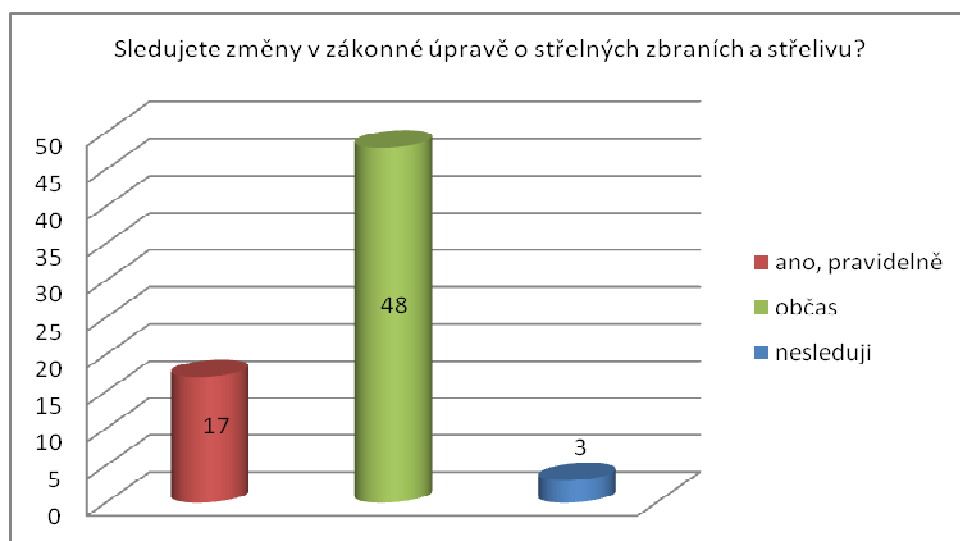
V souvislosti s touto otázkou byla držitelům zbraní položena otázka č. 16, jak často respondenti střelecké soutěže navštěvují. První možností, byla návštěva střelecké soutěže, jedou za týden, kdy tuto možnost zvolil jeden z dotázaných držitelů. Další odpovědí na tuto otázku bylo jednou za měsíc, kterou zvolili tři respondenti. Třetí možností byla návštěva soutěží několikrát do měsíce, kterou označila největší skupina dotázaných a to přesně osm držitelů. Poslední možností, která byla zvolena respondenty, byla návštěva střelecké soutěže několikrát do roka, již označili čtyři respondenti. Poslední možnou odpovědí, kterou dotazník nabízel, byla možnost zúčastnit se střeleckých soutěží jednou za rok, kterou uvedlo deset držitelů ze všech dotázaných. V souvislosti s četností návštěv střeleckých soutěží, dotazník zkoumal, jaký druh střeleckých soutěží respondenti navštěvují. První skupinu zastoupenou 41,7 procenty respondentů tvoří střelci, kteří navštěvují soutěže v mířené střelbě. Druhou, početnější skupinu střelců tvoří držitelé zbraní,

kteří navštěvují dynamické střelecké soutěže. Tuto skupinu tvoří 58,3 procenta dotázaných respondentů.

Vzhledem k odpovědím, které byly dotazovanými respondenty zvoleny, vyvstává otázka, zda držitelé zbrojních průkazů jsou na dostatečné odborné úrovni, co se týče střeleckých dovedností. Respondentům byla v rámci dotazníkového šetření položena otázka, zda by souhlasili se zákonnou povinností navštěvovat několikrát do roka střelnici. Na tuto otázku, která byla v dotazníku s pořadovým číslem 8, odpovědělo 36 respondentů kladně, 17 respondentů záporně a 15 respondentů odpovědělo možností nevím. V procentuálním vyjádření tedy souhlasí s možností zavedení zákonné povinnosti 52,9 procenta všech dotázaných, kdežto nesouhlasně se vyjádřilo 25 procent dotázaných. Zbýlých 22,1 procenta držitelů se k otázce vyjádřilo neutrální odpovědí.

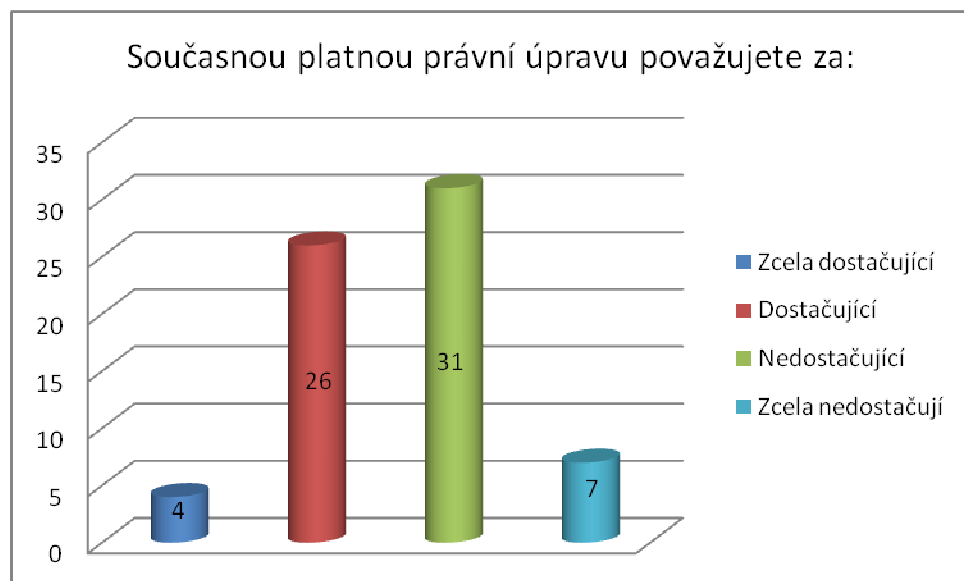
Na základě této vyhodnocené části zkoumaného dotazníku je možné *Hypotézu č.2: Po získání zbrojního průkazu jeho držitelé své nabitě schopnosti již nerozvíjí pravidelně* verifikovat. Více jak polovina držitelů zbrojních průkazů se nezúčastňuje žádných střeleckých soutěží a cvičení bezpečné manipulace provádějí nejčastěji pouze několikrát do měsíce, stejně tak četné jsou i nejčastější návštěvy střelnice.

Další otázkou, která se vztahuje na teoretickou připravenost držitelů zbraní, je otázka č. 18, kdy dotaz spočíval v tom, zda držitelé zbrojních průkazů a žadatelé o vydání zbrojního průkazu sledují změny v zákoně o střelných zbraních a střelivu.

Graf 7: Sledování změn v právní úpravě

Na tuto otázku odpovědělo 25 procent dotazovaných kladně s tím, že zákonné změny sledují pravidelně. Dalších 70,6 procenta respondentů odpovědělo, že změny v zákoně sleduje občas a zbylých 4,4 procenta dotázaných se přiznalo, že změny v zákoně nesleduje. Otázka, která je na místě vzhledem k vyhodnoceným odpovědím, je zda skutečně a v jaké míře oněch 48 dotázaných respondentů nové změny v zákoně sleduje. Aby nedocházelo k takovýmto pochybnostem, bylo by na místě zavedení systému přezkušování držitelů zbrojních průkazů jak z teoretických tak i z praktických dovedností. Opět by bylo nutností takovouto povinnost zakotvit do zákonné normy a nenechat ji na dobrovolnosti jednotlivých držitelů. Pravděpodobně nejideálnějším způsobem přezkoušení se jeví forma písemného testu spojená s následným přezkušováním praktických dovedností. Vzhledem ke stanovené hypotéze se dotazník věnoval tomu, jak je současná platná právní úprava vnímána držiteli zbrojních průkazů.

Graf 8: Platná právní úprava

Otázka č. 19, která byla poslední v dotazníkovém šetření, zkoumala, jak současnou právní úpravu vnímají držitelé zbrojních průkazů. Odpovědi v dotazníku umožňovali eskalaci vnímání jako dostatečné či nedostatečné. Eskalace obou faktorů byla zastoupena pouze malým množstvím respondentů. Nejčastěji uvedenou odpovědí bylo 31 respondentů, kteří považují současnou právní úpravu za nedostatečnou. Za dostatečnou a tedy i za úpravu, která nepotřebuje již dalších změn či úprav, ji označil 28 osob. Tímto je možné také potvrdit *Hypotézu č.3 Současná právní legislativa je nedostačující a je třeba přistoupit k její úpravě.*

4.1 Možnosti řešení

Po porovnání celkových výsledků dotazníkového šetření, lze říci, že ač velká část dotázaných respondentů považuje současnou právní úpravu za dostačující, možným různým změnám by se pravděpodobně nijak nebránila. Toto pravděpodobně platí ale pro případy, které nepředstavují radikální změnu. Právě zavedení povinností absolvování přípravného kurzu před zkouškami odborné způsobilosti žadatelů o získání zbrojního průkazu, jakož i povinnosti přezkušování držitelů, kteří již zbrojní průkaz vlastní, lze považovat za jednu z radikálnějších změn. Z tohoto důvodu lze předpokládat, že by se ohledně zavádění této povinnosti zvedla pravděpodobně bouřlivá debata, jak u odborné veřejnosti, tak i u veřejnosti zcela laické. Rovněž i případné zavedení zákonné povinnosti, která by se týkala praktické části zkoušky odborné způsobilosti a následného přezkušování stávajících držitelů zbrojních průkazů, by mohlo být vnímáno veřejností rozporuplně, kdy z jedné strany lze takovouto povinnost chápat jako snahu o zvýšení teoretické i praktické úrovně civilního obyvatelstva pohybujícího se okolo zbraní a střeliva. Z druhé strany by mohlo zavádění těchto povinností být veřejností pohybující se okolo zbraní a střeliva v civilním sektoru chápáno jako zásah do liberálnosti stávající právní úpravy, která je brána tak, že je sice dosti přísnou úpravou zákonnou normou, ale zároveň i tak vyváženým předpisem, který držitelům zbrojních průkazů v rozumné míře reguluje práva i povinnosti. Z tohoto důvodu je pravděpodobnost negativního postoje některých držitelů vysoce pravděpodobná.

Z praktického hlediska by mohlo zavedení takovýchto přípravných kurzů, i následného systému přezkušování stávajících držitelů představovat jistou komplikaci, a to převážně ze strany zabezpečení prostor pro průběh kurzu a přezkušování a rovněž zajištění zkušených lektorů, kteří by tyto přípravné kurzy vedli. Jedním z možných řešení, které by se nabízelo, je zavedení střeleckých škol v soukromém sektoru, které by využívaly komerčních střelnic. Podobně je tomu již v současné době u některých právnických subjektů. Takovéto kurzy probíhají v současnosti jak na střelnicích, kde se následně vykonává zkouška odborné způsobilosti žadatelů o vydání zbrojního průkazu, tak i u soukromých střeleckých škol, které rovněž využívají komerční střelnice. Náplň takového kurzu je mnohdy rozdílná a právě takováto nejednotnost poskytovaných informací, jejichž kvalita je často na nízké úrovni, nezabezpečuje dostatečné předání znalostí absolventovy takovéto přípravy a vede k neúspěšnému pokusu o složení zkoušek odborné

způsobilosti. Oproti tomu jsou již v dnešní době právnické subjekty v podobě střeleckých škol, kde poskytované informace, potřebné pro úspěšné složení zkoušek odborné způsobilosti žadatele o vydání zbrojního průkazu, dosahují vysoké úrovně. Další možností, která by přicházela v úvahu, je začlenění vzdělávacího programu do kompetencí státní moci, a to konkrétně do působností příslušného oddělení pro zbraně a bezpečnostní materiál Policie České republiky.

Vzhledem k náročnosti na personální a materiální vybavení a s tím i spojenou administrativní zátěží, nejideálnějším řešením by se jevílo zavedení takto zavedeného vzdělávacího programu do soukromé sféry a státním složkám přiřadit funkci přezkušujícího kontrolního orgánu.

Promyšlený systém vzdělávání, jak žadatelů o vydání zbrojního průkazu, tak i stávajících držitelů zbrojních průkazů, by zaručoval informovanost jak střelecké veřejnosti, tak i naprostých laiků v oblasti střelných zbraní. Takovou záruku by poskytovalo přesné stanovení osnov, podle kterých by výuka probíhala a jejichž garantem lze určit příslušný odbor Ministerstva vnitra. Rozdělení osnov na teoretickou a praktickou část s přesným stanovením náplně teoretické části i obsahem části praktické je nezbytné.

Jedním z faktorů, který může představovat možnou komplikaci pro zavedení takového kurzu, je finanční stránka, logistické a materiální zabezpečení pro takovýto přípravný kurz. Jako příklad lze použít kurz pro získání řídičského oprávnění. V případě přípravného kurzu pro žadatele o vydání zbrojního průkazu, lze finanční odpovědnost za náklady spojené s absolvováním kurzu přesunout na osobu žadatele, neboť právě v jeho zájmu je získat co nejvíce informací a praktických dovedností pro úspěšné složení zkoušek odborné způsobilosti žadatelů o vydání zbrojního průkazu. Logistické zabezpečení, které je spojeno i s materiálním zabezpečením, má řešení v již zavedených střelnicích pro komerční využití, kdy takto zavedené střelnice mají již zavedeny prostory v podobě kluboven, kde by mohla případná výuka probíhat, také mají zajištěný dostatek zbraní, které lze použít pro případnou praktickou část výuky. Rovněž je na takovýchto střelnicích mnohdy i kvalifikovaný personál, který může v ideálním případě zajistit předání odborných informací.

Ohledně přezkušování stávajících držitelů zbrojních průkazů je na místě zavedení intervalového přezkušování jak teoretických znalostí, tak i praktických dovedností. V mnohých případech jsou teoretické znalosti ze stávajících předpisů u držitelů zbrojních průkazů na nízké úrovni, kdy zavedení povinnosti přezkušování by zajišťovalo teoretické znalosti u střelecké veřejnosti. Ideální formu takového přezkoušení, lze spatřovat ve zkoušce znalostí prověřené stejně jako u žadatelů o vydání nového zbrojního průkazu, formou písemného testu. Otázkou zůstává, jak častý interval přezkoušení je možné pro držitele zbrojního průkazu stanovit. Jako nejideálnější se jeví termín přezkoušení znalostí při konci platnosti zbrojního průkazu. Toto by ovšem záleželo na délce platnosti zbrojního průkazu. V případě platnosti zbrojního průkazu na dobu 10 let, jak je tomu u současné právní úpravy, by se přezkušování po takovéto době míjelo účinkem a nepřinášelo žádné efektivní výsledky. V tomto případě je na místě snížení lhůty pro přezkoušení na polovinu platnosti zbrojního průkazu, což je v současné době pět let u části držitelů se zbrojním průkazem platným na 10 let a 2,5 roku u držitelů s platností zbrojního průkazu na pět let. Právě takováto nejednotnost v délce platnosti zbrojního průkazu není zrovna ideálním prostředím pro zavedení povinnosti přezkušování po uplynutí poloviny platnosti zbrojního průkazu. Ideální avšak silně utopistickou myšlenkou je přezkušování držitelů zbrojních průkazů každoročně, což by bylo po praktické stránce, stránce zabezpečení výuky a následného přezkušování náročné jako pro poskytovatele vzdělávacího kurzu tak i pro následné kontrolní orgány z řad Policie České republiky. Tudíž pravděpodobně nejideálnější a zároveň nejspravedlivější lhůtou pro všechny držitele zbrojního průkazu je stanovení lhůty na 2,5 roku pro všechny držitele zbrojních průkazů.

Praktické přezkoušení střeleckých dovedností u stávajících držitelů zbrojních průkazů, je důležitým faktorem pro zvyšování bezpečnosti při manipulaci se střelnými zbraněmi, výkonem práva myslivosti a rovněž pro použití zbraně v případech, kdy je použití zbraně umožněno zákonem. Vzhledem k tomu, že mnohdy držitelé zbraní, kteří jsou oprávněni zbraně nosit, nejsou na takové praktické úrovni, co se týče používání a bezpečné manipulace se zbraní, je na místě zvážení zavedení povinného přezkoušení všech držitelů zbraní, kteří jsou oprávněni zbraně držet. Takovýto závěr plyne z výsledků dotazníkového šetření.

Dle zákona o zbraních je stanoveno několik kategorií držitelů zbrojního průkazu, kteří jsou oprávněni zbraně i nosit. Pro upřesnění to jsou skupiny držitelů, nosící

zbraně pro výkon práva myslivosti, výkon svého povolání a pro ochranu života, zdraví nebo majetku. Oprávnění, která těmto držitelům zákon o zbraních přiznává, nesou spolu se spoustou povinností i značnou míru odpovědnosti, spojené s používáním zbraně účelem pro který je určena. Pokud již dojde k použití zbraně jejím držitelem, musí být střelcem garantována bezpečnost okolí. Tudíž musí být garantována přesnost výstřelu, ale i předvýstřelová a povýstřelová bezpečná manipulace se zbraní. U střelců, kteří zbraň používají pro výkon práva myslivosti, je účelem spolehlivé, netrýznivé a bezpečné usmrcení lovené zvěře. Vzhledem k výkonnému střelivu, které se používá pro lovecké účely, měl by si střelec být jistý umístěním zásahu a bezpečností svého okolí. Bohužel se stává, že čas od času dojde ke zranění nebo dokonce k usmrcení nezúčastněné osoby, kdy se většinou nejedná o úmyslný skutek, ale spíše nedbalostní. V každém případě vždy nese odpovědnost střelec, který zmáčkl spoušť zbraně a tím nese odpovědnost za celou dráhu střely až do jejího dopadu. Další skupinou osob, které mohou nosit u sebe zbraň a rovněž je zákonnými důvody použít jsou lidé, kteří nosí zbraň při výkonu povolání a pro ochranu života, zdraví nebo majetku. U těchto držitelů zbraní je riziko ohrožení okolí při použití zbraně zvýšeno tím, že zbraň nosí v místech, kde se pohybuje velké množství nezúčastněných osob. Tudíž riziko, že dojde k ohrožení zdraví, života nebo majetku nezúčastněné osoby je velmi reálné.

Použití zbraně je velmi stresujícím činem, na který není běžný člověk připravený. Jediné co dokáže stres eliminovat je patřičný výcvik, který veškeré návyky zautomatizuje a do jisté míry i stres odstraní a rovněž i získávání praxe ve střeleckých dovednostech. Jedou z takových činností, která slouží k odstranění nežádoucích faktorů je návštěva střelnice spojená nácvikem střelby. Množství střeliva, které každý jedinec spotřebuje je značně individuální a souvisí se zručností daného střelce. Právě návštěvou střelnice může dojít ke zvýšení schopností a jisté míry sebevědomí daného střelce, který si bude jistý umístěním zásahu v cíly. Další možností pro odstranění negativních faktorů je účast střelců na střeleckých soutěžích, kde jistá míra rivality a stresu spojeného s dosažením vytouženého výsledku, vede ke zvýšení střeleckých dovedností a odbourání míry stresové zátěže. Záleží ovšem na četnosti návštěv střeleckých soutěží a jejich kvalitě. Poslední, ale o to asi jednou z nejdůležitějších činností, kterou může střelec zvyšovat své střelecké dovednosti je nácvik bezpečné manipulace, tzv. suchý nácvik. Prováděním takového nácviku dochází k zautomatizování všech návyků střelce. Záleží ovšem

opět na četnosti prováděného nácviku a jeho kvalitě. Bohužel všechen nácvik, návštěvy střeleckých soutěží a nácvik bezpečné manipulace je odkázán na dobrovolnost jednoho každého střelce, a tudíž bez záruky, že jedinec skutečně zvládne bezpečně ovládat svou zbraň.

K zajištění a zvýšení úrovně střeleckých dovedností držitelů zbrojních průkazů, by mohlo napomoci zařazení přípravného kurzu pro žadatele o získání zbrojního průkazu a systému přezkušování pro stávající držitele, do zákonných norem. Takovéto přezkušování by muselo být praktikováno na všechny držitele zbrojních průkazů, neboť ne všichni držitelé zbrojních průkazů jsou i zároveň držitelé zbraní. Skupina vlastníků zbrojního průkazu odmítá vlastnit jakoukoliv zbraň, ale lze je chápat jako potencionální budoucí držitele střelných zbraní a tudíž by bylo na místě i je zahrnout do systému přezkušování. Takovéto přezkušování by mohlo probíhat stejně jako u přezkušování teoretických znalostí na schválených střelnicích za přítomnosti kontrolního orgánu z místně příslušného oddělení Policie České republiky. Z tohoto vyplývá propojení přezkušování teoretických a praktických dovedností. Bohužel četnost přezkoušení z praktických dovedností za 2,5 roku nezajistí ještě samo o sobě kvalitní zvyšování střeleckých dovedností konkrétního střelce. Toto lze zajistit např. povinností, kterou stanoví zákon a která by spočívala v povinnosti dokládat návštěvy střelnice a objem použitého střeliva za každou jednu návštěvu a to příslušnému útvaru Policie České republiky, jež toto zaznamená do evidence držitelů zbrojních průkazů, stejně jako je tomu u pravidelných lékařských prohlídek. Právě tato povinnost by zajišťovala zvyšování kvalit střeleckých dovedností, které by následně byly v dané lhůtě přezkoušeny. Zodpovědnost za absolvování předepsaného počtu návštěv lze zákonem přidělit jak osobě střelce tak rovněž i přímo osobě, která bude výcvik provádět. V tomto případě je možné jako garanta stanovit střeleckou školu, která bude zodpovídat za to, že výcvik a střelba skutečně proběhly.

Takovýmto způsobem lze vytvořit možnost, jak zajistit jistou teoretickou a praktickou připravenost držitelů zbrojních průkazů. Rovněž by mohl takto zvolený způsob průpravy sloužit i jako osvěta pro laickou veřejnost, která se střelnými zbraněmi nepřichází běžně do styku. Poslední výhodou takovéto zákonné změny lze spatřovat ve zvýšené kontrole státními orgány jednotlivých držitelů zbrojních průkazů.

Závěr

Pro účely bakalářské práce byly jako cíl výzkumu stanoveny tři výzkumné otázky a tři hypotézy. První výzkumná otázka se zabývala mírou dostatečnosti právní úpravy pro získávání zbrojního průkazu pro žadatele o jeho vydání. Druhá výzkumná otázka směřovala na zjištění, zda jsou držitelé zbrojních průkazů i po jeho získání nadále nuceni ke zdokonalování či udržení si svých schopností, jak teoretických tak i praktických, které získali během vydání zbrojního průkazu. Poslední výzkumná otázka se dále zabývala současnou právní legislativní úpravou, a to její dostatečností z pohledu držitelů zbrojních průkazů. Za účelem zodpovězení výzkumných otázek byly stanoveny tři hypotézy. První hypotéza zněla, že žadatelé o zbrojní průkaz by využili možnost přípravných kurzů před provedením zkoušek o získání zbrojního průkazu. Druhá hypotéza, že po získání zbrojního průkazu jeho držitelé své schopnosti již nerozvíjí pravidelně. Poslední hypotéza, která pro potřeby této práce byla stanovena, uváděla, že současná právní legislativa je z pohledu držitelů zbrojních průkazů nedostačující a je potřeba přistoupit k její úpravě.

Vzhledem k provedenému výzkumnému šetření, nemohla tato práce první stanovenou hypotézu ani potvrdit ani vyvrátit, protože valná část dotazovaných si byla v dané problematice nejistá a nemohla dát jednoznačnou odpověď, zda by uvítali možnost povinných přípravných kurzů před přistoupením ke zkouškám odborné způsobilosti získání zbrojního průkazu. Tato možnost úpravy současné právní legislativy se tedy ukazuje jako potřebnou dalšího výzkumu. Je zde totiž více faktorů, jako například finanční stránka, časový úsek potřebný pro provedení kurzu, jeho technické i organizační zajištění, které ovlivňují rozhodnutí dotazovaných, zda by pro ně byl tento kurz přínosem.

Druhou hypotézu, která se zabývala problematikou, bylo, zda po získání zbrojního průkazu se jeho držitelé dále zdokonalují ve svých nabitých schopnostech a tyto i nadále dobrovolně rozvíjejí. Z výsledků dotazníkového šetření vyplývá, že držitelé zbrojních průkazů své nově nabitě schopnosti po úspěšném absolvování zkoušek odborné způsobilosti dobrovolně ve většině případů nerozvíjejí a tuto hypotézu bylo možné potvrdit. Z hlediska zvyšování bezpečnosti jak střelců, tak případných nezúčastněných osob v případech používání zbraně a dále vzhledem k stále se měnícím právním předpisům,

je na místě zvážení zavedení povinnosti pro držitele zbrojních průkazů, absolvovat určitá přezkoušení a zdokonalovací kurzy.

Poslední třetí hypotéza se zabývala problematikou, zda současná právní úprava je nedostačující a je potřeba přistoupit k její úpravě. Tato hypotéza byla rovněž pomocí provedeného šetření potvrzena, neboť dle provedeného dotazníkového šetření většina držitelů zbrojních průkazů považuje současnou právní úpravu za nedostatečnou. Vzhledem ke zjištěným výsledkům, je na místě zvážení provedení revize stávající právní úpravy a její následné přepracování.

Vzhledem k tomu, že současná platná právní úprava se ukázala jako nedostatečná v některých oblastech, nabídla tato práce několik možných úprav k jejímu zlepšení. Již při získávání zbrojního průkazu a přípravě na zkoušku odborné způsobilosti, je prostor pro možnou právní úpravu Zákona č.119/2002 Sb. o zbraních a střelivu. Žadatelé o zbrojní průkaz se nejčastěji na zkoušku odborné způsobilosti připravují pomocí jiného držitele. To sebou však nese jistou míru rizika, spočívající v kvalitě informací, které jim mohou být poskytnuty. Zde by bylo vhodnou úpravou zavedení povinných přípravných kurzů. To je ovšem potřeba nejprve podrobně rozpracovat, aby byly jasně patrné podmínky pro stranu žadatelů i pro stranu organizační složky těchto kurzů. Jednou z možných úprav je zavedení povinných zdokonalovacích a vzdělávacích kurzů, či povinných návštěv střelnic v určitém periodickém úseku. Toto by vedlo ke zvyšování právního vědomí držitelů zbrojních průkazů a také ke zlepšování jejich praktických dovedností. Tím se samozřejmě zvýší také úroveň bezpečnosti. Rovněž by to vedlo také ke zvýšení kontroly ze strany státních orgánů, neboť by držitelé zbrojních průkazů, neboť by držitelé zbrojních průkazů, museli absolvování těchto kurzů prokázat na místně příslušných odděleních Policie České Republiky.

Zákon č.119/2002 Sb. o zbraních a střelivu je brán jako všestranně vyvážená právní norma, která ovšem skýtá jisté nedostatky. Úprava či odstranění těchto nedostatků by se měla stát předmětem dalšího výzkumu.

Seznam použitých zdrojů

Literatura:

- KREML, Antonín; TERYNGEL, Jiří. *Zákon č. 119/2002 Sb., o zbraních: komentář*. 1. Vyd. Praha: Wolters Kluwer Česká republika, 2009, 529 s. ISBN 978-80-7357-461-1.
- BAČKOVSKÁ, Milena, NOVÁK, Pavel. *Zákon o zbraních s komentářem a prováděcími předpisy*. 1. vydání. Praha: nakladatelství Linde Praha, a. s., 2003. 236 s. ISBN 8072014269.
- KOMENDA, J. *Zákon o zbraních v praxi: 250 otázek a odpovědí: často kladené otázky, praktické příklad: úplné znění zákona č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu*. Brno: J. Komenda, 2005, 185 st. ISBN 80-239-4102-X.
- KREML, Antonín, Martin HELEBRANT a František NOVOTNÝ. *Zbraně a sebeobrana*. 1. vyd. Praha: Goldstein + Goldstein, 1997, 329 s. ISBN 8086094235.
- ZÁRUBA, Jiří. *Zbrojní průkaz: právní předpisy a testy ke zkoušce odborné způsobilosti*. 3. aktualizované vyd. Praha: Leges, 2012, 264 s. ISBN 978-80-87576-32-8.
- NĚMEC, Z., HUSÁK, V. *Zákon o střelných zbraních a střelivu*. 1. vydání. Praha: nakladatelství PROSPEKTRUM, 1996, 138 s. ISBN 80-7175-038-7
- LORENČÍK, Jiří. Dědění zbraní a střeliva. *Ad Notam*. 2009, č. 4, s. 136-138. ISSN 1211-0558
- MAREK, Tomáš. Držení a nošení palných zbraní podle nové právní úpravy. *Bulletin advokacie*. 2003, č. 3, s. 53. ISSN 1210-6348.
- LIŠKA, Přemysl; TERYNGEL, Jiří. *Zbraně, střelivo a právo*. 1. vyd. Praha: Nakladatelství ORAC, s.r.o., 2000. 199 s. ISBN 8086199215.

Právní předpisy:

- Směrnice Rady ze dne 18. června 1991 o kontrole nabývání a držení zbraní (91/477/EHS). In: *ASPI* [právní informační systém]. Wolters Kluwer ČR [cit. 15.11.2017].
- Zákon č. 119/2002 Sb., o zbraních, ve znění pozdějších předpisů. In: *ASPI* [právní informační systém]. Wolters Kluwer ČR [cit. 15.11.2017].
- Zákon č. 40/2009 Sb., Trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů. In: *ASPI* [právní informační systém]. Wolters Kluwer ČR [cit. 15.11.2017].
- Zákon č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů. In: *ASPI* [právní informační systém]. Wolters Kluwer ČR [cit. 16.11.2017].
- Zákon č. 89/2012 Sb., Občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů. In: *ASPI* [právní informační systém]. Wolters Kluwer ČR [cit. 17.11.2017].
- Zákon č. 84/1990 Sb., o právu shromažďovacím, ve znění pozdějších předpisů. In: *ASPI* [právní informační systém]. Wolters Kluwer ČR [cit. 16.11.2017].
- Zákon č. 156/2000 Sb., o ověřování střelných zbraní, střeliva a pyrotechnických předmětů, ve znění pozdějších předpisů. In: *ASPI* [právní informační systém]. Wolters Kluwer ČR [cit. 17.11.2017].
- Císařský patent č. 223/1852 ř. z., o ustanoveních týkajících se výroby, obchodu a držení zbraní a věcí muničních a nošení zbraní, ve znění pozdějších předpisů. In: *ASPI* [právní

informační systém]. Wolters Kluwer ČR [cit. 17.11.2017].

- Zákon č. 81/1938 Sb., o zbraních a střelivu. In: *Beck-online* [online právní informační systém]. Nakladatelství C. H. Beck [cit. 18.11.2017]. Dostupné z: <https://www.beck-online.cz/bo/chapterview-document.seam?tocId=onrf6mjzgm4f6obrfuya&documentId=onrf6mjzgm4f6obrfzygmnbrfuya&conversationId=3908268>
- Zákon č. 162/1949 Sb., o zbraních a střelivu, ve znění pozdějších předpisů. In: *Beck-online* [online právní informační systém]. Nakladatelství C. H. Beck [cit. 17.11.2017]. Dostupné z: <https://www.beck-online.cz/bo/chapterview-document.seam?tocId=onrf6mjzgg4v6mjwgiwta&documentId=onrf6mjzgg4v6mjwgiwta&conversationId=4260620>
- Zákon č. 147/1983 Sb., o zbraních a střelivu, ve znění pozdějších předpisů. In: *Beck-online* [online právní informační systém]. In: *ASPI* [právní informační systém]. Wolters Kluwer ČR [cit. 17.11.2017]. <https://www.beck-online.cz/bo/chapterview-document.seam?tocId=onrf6mjzhazv6mjug4wtc&documentId=onrf6mjzhazv6mjug4wtc&conversationId=942720>
- Zákon č. 288/1995 Sb., o střelných zbraních a střelivu, ve znění pozdějších předpisů. In: *Beck-online* [online právní informační systém]. Nakladatelství C. H. Beck [cit. 18.11.2017]. Dostupné z: <http://www.beck-online.cz/bo/chapterview-document.seam?tocId=onrf6mjzhe2v6mryhawte&documentId=onrf6mjzhe2v6mryhawte&conversationId=919813>
- Vyhláška Ministerstva vnitra č. 384/2002 Sb., o provedení některých ustanovení zákona o zbraních, ve znění pozdějších předpisů. In: *ASPI* [právní informační systém]. Wolters Kluwer ČR [cit. 17.11.2017].
- Vyhláška č. 34/1950 Ú. 1. In: *ASPI* [právní informační systém]. Wolters Kluwer ČR [cit. 11. 11. 2017].
- Vyhláška Ministerstva vnitra č. 365/1953 Ú. 1. In: *ASPI* [právní informační systém]. Wolters Kluwer ČR [cit. 13. 11. 2017].
- Vyhláška č. 124/1961 Sb., o zbraních a střelivu. In: *ASPI* [právní informační systém]. Wolters Kluwer ČR [cit. 13. 11. 2017].

Judikatura:

- Nález Ústavního soudu ze dne 13. října 1999, I. ÚS 119/98. In: *ASPI* [právní informační systém]. Wolters Kluwer ČR [cit. 23. 11. 2017].

ostatní:

- KOVÁRNÍK, Libor. K novele zákona č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu [online]. 2009 [cit. 5. 11 2017]. Dostupné z: http://bezpecnostni-sbory.wbs.cz/clanky/1-2009/zak_o_zbranich_2009.htm

Usnesení vlády České republiky č. 826, o Aktuálním seznamu priorit v boji proti terorismu pro léta 2010 až 2012 [online]. *Vláda ČR*, publikováno 16. 11. 2010 [cit. 2. 11. 2017]. Dostupné z:

[https://kormoran.vlada.cz/usneseni/usneseni_webtest.nsf/0/1F69BD7F7750B9EBC12577DC0038836C/\\$FILE/826%20uv101116.0826.pdf](https://kormoran.vlada.cz/usneseni/usneseni_webtest.nsf/0/1F69BD7F7750B9EBC12577DC0038836C/$FILE/826%20uv101116.0826.pdf)

Seznam zkratk

ČR Česká republika

Mm milimetr

ZP Zbrojní průkaz

Sb. Sbírka

J Joul

N Newton

Seznam grafů

Graf 1: Skupiny zbrojních průkazů	30
Graf 2: Příprava na zkoušku odborné způsobilosti	31
Graf 3: Povinná příprava	32
Graf 4: Bezpečná manipulace	34
Graf 5: Návštěva střelnice	35
Graf 6: Střelecké soutěže	36
Graf 7: Sledování změn v právní úpravě	37
Graf 8: Platná právní úprava	38

Přílohy

Příloha 1 – DOTAZNÍK K BAKALÁŘSKÉ PRÁCI – Držení a nošení střelných zbraní
v intencích zákona o střelných zbraních a střelivu občany České republiky

Příloha 1

DOTAZNÍK K BAKALÁŘSKÉ PRÁCI – Držení a nošení střelných zbraní v intencích zákona o střelných zbraních a střelivu občany České republiky

Dobrý den,

obracím se na Vás s prosbou o vyplnění následujícího jednoduchého dotazníku. Tento dotazník má za úkol zjistit připravenost držitelů zbraní k získání, či rozšíření kategorie zbrojního průkazu, následně také k držení a vlastnictví zbraně či zbraní a jejich znalost a spokojenost se zněním zákona o zbraních a střelivu.

Toto dotazníkové šetření je zcela anonymní a výsledky budou použity ke zpracování mé bakalářské práce na téma „Držení a nošení střelných zbraní v intencích zákona o střelných zbraních a střelivu občany České republiky“ v rámci studia na Vysoké škole evropských a regionálních studiích, o.p.s. České Budějovice.

Děkuji za Váš čas k vyplnění dotazníku a za Vaši ochotu.

Jan Švepeš

1. Jaké je Vaše pohlaví?

- Muž
- Žena

2. Věk

- Méně jak 18 let
- 18 - 25 let
- 26 - 35 let
- 36 – 45 let
- 46 – 55 let
- 56 – 65 let
- více jak 66 let

3. Nejvyšší dosažení vzdělání

- základní
- střední odborné
- střední s maturitou
- vyšší odborné
- vysokoškolské

4. Jak dlouho jste vlastníkem zbrojního průkazu?

- méně jak 1 rok
- 1 – 5 let
- 6 – 10 let
- 11- 20 let
- více jak 20 let

5. Jste držitelem palné zbraně?

- Ano
- Ne

6. Jak jste se připravoval(a) na získání zbrojního průkazu?

- Samostudium
- Přípravný kurs
- S pomocí jiného držitele zbrojního průkazu
- Nijak jsem se nepřipravoval(a)
- Jiné:

7. Souhlasil(a) byste s povinnou přípravou v podobě přípravného kurzu před získáním zbrojního průkazu jako např. v autoškole?

- Ano
- Ne
- Nevím

8. Souhlasil(a) byste s povinností pro držitele zbrojního průkazu navštěvovat střelnici několikrát do roka v rámci zdokonalování dovedností?

- Ano
- Ne
- Nevím

9. Jaké skupiny zbrojního průkazu vlastníte? (více odpovědí možných)

- A
- B
- C
- D
- E

Pokud nejste držitelem skupiny C, D nebo E, pokračujte prosím na otázku č. 12

10. Jak často zbraň nosíte?

- Pravidelně pro ochranu života, zdraví nebo majetku
- Při výkonu povolání
- Při výkonu práva myslivosti
- ve vyjíměčných případech
- zbraň nenesím

11. Jakým způsobem ji nosíte?

12. Jak často se zbraní cvičíte bezpečnou manipulací?

- každý den
- několikrát do týdne
- několikrát do měsíce
- vůbec

13. Jak často navštěvujete střelnici?

- denně
- několikrát do týdne
- několikrát do měsíce
- střelnici nenavštěvuji (*pokračujte k otázce č. 15*)

14. Jaký objem střeliva během jedné návštěvy spotřebuje střelbou?

15. Navštěvujete soutěže ve střeleckých dovednostech?

- ano
- ne (*pokračujte k otázce č. 18*)

16. Jak často navštěvujete střelecké soutěže?

- jednou za týden
- jednou za měsíc
- víckrát do měsíce

- párkrát do roka

17. Jaký druh střeleckých soutěží navštěvujete?

18. Sledujete změny v zákonné úpravě?

- ano, pravidelně

- občas

- nesleduji

19. Současnou platnou právní úpravu považujete za:

- Zcela dostačující

- Dostačující

- Nedostačující

- Zcela nedostačují